Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/50/EG**

av den 21 maj 2008

om luftkvalitet och renare luft i Europa

(EUT L 152, 11.6.2008, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens direktiv (EU) 2015/1480 av den 28 augusti 2015	L 226	4	29.8.2015

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 72, 14.3.2019, s. 141 (2015/1480)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/50/EG

av den 21 maj 2008

om luftkvalitet och renare luft i Europa

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs åtgärder som syftar till att

1) utforma och fastställa mål för luftkvaliteten, så att skadliga effekter på människors hälsa och på miljön som helhet kan undvikas, förebyggas eller minskas,

2) utvärdera luftkvaliteten i medlemsstaterna på grundval av gemensamma metoder och kriterier,

3) erhålla information om luftkvaliteten för att bidra till att bekämpa luftföroreningar och olägenheter och övervaka långsiktiga tendenser och förbättringar som är en följd av nationella åtgärder och gemenskapens åtgärder,

4) se till att sådan information om luftkvaliteten görs tillgänglig för allmänheten,

5) upprätthålla luftkvaliteten där den är god och förbättra den i övriga fall,

6) främja ett ökat samarbete mellan medlemsstaterna för att minska luftföroreningarna.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1) *luft*: utomhusluften i troposfären med undantag för arbetsplatser, enligt definitionen i direktiv 89/654/EEG ([1]), där bestämmelser om hälsa och säkerhet på arbetsplatser tillämpas och dit allmänheten normalt inte har tillträde,

([1]) Rådets direktiv 89/654/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (EGT L 393, 30.12.1989, s. 1). Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/30/EG (EUT L 165, 27.6.2007, s. 21).

▼B

2) *förorening*: ämne i luften som kan ha skadliga effekter på människors hälsa och/eller på miljön som helhet,

3) *nivå*: koncentration av en förorening i luften eller deposition av en förorening på ytor, vid en given tidpunkt,

4) *utvärdering*: metod som används för att mäta, beräkna, förutsäga eller uppskatta nivåer,

5) *gränsvärde*: en nivå, fastställd på vetenskaplig grund i syfte att undvika, förebygga eller minska de skadliga effekterna på människors hälsa och/eller på miljön som helhet, som ska uppnås inom en viss tid och som därefter inte får överskridas,

6) *kritisk nivå*: en nivå, fastställd på vetenskaplig grund, över vilken direkta skadliga effekter kan uppkomma på vissa receptorer såsom träd, andra växter eller naturliga ekosystem, men inte på människor,

7) *toleransmarginal*: det procenttal med vilket gränsvärdet får överskridas på de villkor som fastställs i detta direktiv,

8) *luftkvalitetsplaner*: planer där åtgärder fastställs för att uppnå gräns- eller målvärdena,

9) *målvärde*: en nivå som fastställts i syfte att undvika, förebygga eller minska skadliga effekter på människors hälsa och/eller på miljön som helhet, och som i största möjliga mån ska uppnås inom en viss tid,

10) *tröskelvärde för larm*: en nivå över vilken en kortvarig exponering för befolkningen som helhet utgör en hälsorisk och vid vilken medlemsstaterna omedelbart ska vidta åtgärder,

11) *tröskelvärde för information*: en nivå över vilken en kortvarig exponering utgör en hälsorisk för särskilt känsliga befolkningsgrupper, och vid vilken omedelbar och adekvat information är nödvändig,

12) *övre utvärderingströskel*: en nivå under vilken en kombination av fasta mätningar och beräkningsmodeller och/eller indikativa mätningar får användas för att utvärdera luftkvaliteten,

13) *nedre utvärderingströskel*: en nivå under vilken det är tillräckligt att använda enbart beräkningsmodeller eller objektiva skattningsmetoder för att utvärdera luftkvaliteten,

▼B

14) *långsiktigt mål*: en nivå som ska uppnås på lång sikt i syfte att ge ett effektivt skydd av människors hälsa och av miljön, utom i de fall detta inte kan ske genom rimliga åtgärder,

15) *bidrag från naturliga källor*: utsläpp av föroreningar som inte direkt eller indirekt orsakas av mänsklig verksamhet, inklusive naturfenomen såsom vulkanutbrott, seismisk aktivitet, geotermisk aktivitet, skogs- och gräsbränder, hårda vindar, partiklar med havssalt eller atmosfärisk resuspension eller transport av naturliga partiklar från torra områden,

16) *zon*: del av en medlemsstats territorium som har avgränsats av medlemsstaten i avsikt att utvärdera och säkerställa luftkvaliteten,

17) *tätbebyggelse*: zon som utgör ett tätortsområde med mer än 250 000 invånare eller, om befolkningen uppgår till högst 250 000 invånare, med en viss befolkningstäthet per km^2 som fastställs av medlemsstaterna,

18) *PM_{10}*: partiklar som passerar genom ett storleksselektivt intag enligt definitionen i referensmetoden för provtagning och mätning av PM_{10}, EN 12341, som med 50 % effektivitet skiljer av partiklar med en aerodynamisk diameter av 10 μm,

19) *$PM_{2,5}$*: partiklar som passerar genom ett storleksselektivt intag enligt definitionen i referensmetoden för provtagning och mätning av $PM_{2,5}$, EN 14907, som med 50 % effektivitet skiljer av partiklar med en aerodynamisk diameter av 2,5 μm,

20) *indikator för genomsnittlig exponering*: en genomsnittlig nivå som bestämts genom mätningar på urbana bakgrundsplatser över en medlemsstats hela territorium och som utgör ett mått på befolkningens exponering; den används för att beräkna det nationella exponeringsminskningsmålet och exponeringskoncentrationsskyldigheten,

21) *exponeringskoncentrationsskyldighet*: en nivå som fastställs på grundval av indikatorn för genomsnittlig exponering i syfte att minska skadliga effekter på människors hälsa, och som ska uppnås inom en viss tid,

22) *nationellt exponeringsminskningsmål*: en procentuell minskning av den genomsnittliga exponeringen för en medlemsstats befolkning som fastställs för referensåret i syfte att minska skadliga effekter för människors hälsa och som om möjligt ska uppnås inom en viss tid,

23) *urbana bakgrundsplatser*: platser i stadsmiljö där nivåer är representativa för den allmänna stadsbefolkningens exponering,

▼B

24) *kväveoxider*: summan av det volymmässiga blandningsförhållandet (ppb_v) mellan kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO_2) uttryckt som masskoncentrationen av kvävedioxid ($\mu g/m^3$),

25) *fasta mätningar*: mätningar som utförs på fasta platser, antingen kontinuerligt eller genom stickprover, för att bestämma nivåerna i enlighet med de relevanta kvalitetsmålen för mätdata,

26) *indikativa mätningar*: mätningar som uppfyller mindre stränga kvalitetsmål för mätdata än de som krävs för fasta mätningar,

27) *flyktiga organiska föreningar (VOC)*: alla organiska föreningar från antropogena och biogena källor, utom metan, som kan bilda fotokemiska oxidanter genom reaktioner med kväveoxider i närvaro av solljus,

28) *ozonbildande ämnen*: ämnen som bidrar till bildandet av marknära ozon, varav några är förtecknade i bilaga X.

Artikel 3

Ansvarsfördelning

Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter och organ på lämplig nivå som ska vara ansvariga för att

a) utvärdera luftkvaliteten,

b) godkänna mätsystem (metoder, utrustning, nätverk och laboratorier),

c) garantera mätnoggrannheten,

d) analysera utvärderingsmetoder,

e) inom sitt territorium samordna de eventuella gemenskapsprogram för kvalitetssäkring som organiseras av kommissionen,

f) samarbeta med de andra medlemsstaterna och kommissionen.

De behöriga myndigheterna och organen ska i förekommande fall uppfylla kraven i avsnitt C i bilaga I.

Artikel 4

Fastställande av zoner och tätbebyggelse

Medlemsstaterna ska fastställa zoner och tätbebyggelse inom hela sitt territorium. Luftkvaliteten ska utvärderas och säkerställas i alla zoner och all tätbebyggelse.

▼B

KAPITEL II

UTVÄRDERING AV LUFTKVALITETEN

AVSNITT 1

Utvärdering av luftkvaliteten med avseende på svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar, bly, bensen och kolmonoxid

Artikel 5

Utvärderingssystem

1. När det gäller svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar (PM_{10} och $PM_{2,5}$), bly, bensen och kolmonoxid ska de övre och nedre utvärderingströsklar som anges i avsnitt A i bilaga II tillämpas.

Varje zon och tätbebyggelse ska klassificeras med avseende på dessa utvärderingströsklar.

2. Den klassificering som avses i punkt 1 ska ses över åtminstone vart femte år i enlighet med förfarandet i avsnitt B i bilaga II.

Klassificeringen ska emellertid ses över oftare vid väsentliga förändringar av verksamheter som är relevanta för koncentrationerna av svaveldioxid, kvävedioxid (eller, i förekommande fall, kväveoxider), partiklar (PM_{10} och $PM_{2,5}$), bly, bensen eller kolmonoxid i luften.

Artikel 6

Utvärderingskriterier

1. Medlemsstaterna ska utvärdera luftkvaliteten med avseende på de föroreningar som anges i artikel 5 i alla sina zoner och all tätbebyggelse, i enlighet med kriterierna i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln och i enlighet med kriterierna i bilaga III.

2. I alla zoner och all tätbebyggelse där nivån av de föroreningar som avses i punkt 1 överskrider den övre utvärderingströskel som fastställs för dessa föroreningar ska luftkvaliteten utvärderas genom fasta mätningar. För att tillräcklig information om den rumsliga fördelningen av luftkvaliteten ska erhållas får dessa fasta mätningar kompletteras med beräkningsmodeller och/eller indikativa mätningar.

3. I alla zoner och all tätbebyggelse där nivån av de föroreningar som avses i punkt 1 underskrider den övre utvärderingströskel som fastställts för dessa föroreningar får en kombination av fasta mätningar och beräkningsmodeller och/eller indikativa mätningar användas för att utvärdera luftkvaliteten.

4. I alla zoner och all tätbebyggelse där nivån av de föroreningar som avses i punkt 1 underskrider den nedre utvärderingströskel som fastställts för dessa föroreningar ska det vara tillåtet att enbart använda beräkningsmodeller eller objektiva skattningsmetoder eller båda för att utvärdera luftkvaliteten.

▼B

5. Utöver den utvärdering som avses i punkterna 2, 3 och 4 ska mätningar utföras på bakgrundsplatser på landsbygden som inte befinner sig i närheten av några större föroreningskällor i syfte att åtminstone ge information om den totala masskoncentrationen och kemisk speciering av fina partiklar ($PM_{2,5}$) uttryckt som årsmedelvärde, och dessa mätningar ska utföras i enlighet med följande kriterier:

a) Det ska finnas en provtagningspunkt per 100 000 km^2.

b) Varje medlemsstat ska upprätta minst en mätstation eller får, genom överenskommelse med angränsande medlemsstater, upprätta en eller flera gemensamma mätstationer som täcker de ifrågavarande närbelägna zonerna, för att den nödvändiga rumsliga upplösningen ska uppnås.

c) Där så är lämpligt ska övervakningen samordnas med den övervakningsstrategi och det mätprogram som används inom det gemensamma programmet för övervakning och utvärdering av den långväga transporten av luftföroreningar i Europa (EMEP).

d) Avsnitten A och C i bilaga I ska tillämpas när det gäller datakvalitetsmål för mätning av masskoncentration av fina partiklar (partikelfraktioner) och bilaga IV ska tillämpas i sin helhet.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de mätmetoder som används för att bestämma den kemiska sammansättningen av fina partiklar ($PM_{2,5}$).

Artikel 7

Provtagningspunkter

1. Vid mätning av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar (PM_{10} och $PM_{2,5}$), bly, bensen och kolmonoxid i luften ska provtagningspunkternas placering fastställas i enlighet med kriterierna i bilaga III.

2. I zoner eller tätbebyggelse där utvärderingen av luftkvaliteten grundas enbart på fasta mätningar får antalet provtagningspunkter för varje förorening som mäts inte understiga det minsta antal som anges i avsnitt A i bilaga V.

3. I zoner och tätbebyggelse där information från provtagningspunkter för fasta mätningar kompletteras med information från modellberäkningar och/eller indikativa mätningar, får emellertid det sammanlagda antalet provtagningspunkter enligt avsnitt A i bilaga V minskas med upp till 50 %, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) De kompletterande metoderna måste ge så mycket information att det är möjligt att utvärdera luftkvaliteten med avseende på gränsvärden eller tröskelvärden för larm, och även tillhandahålla adekvat information som kan vidarebefordras till allmänheten.

b) Antalet provtagningspunkter som ska upprättas och de andra metodernas rumsliga upplösning måste räcka till för att koncentrationen av den berörda föroreningen ska kunna bestämmas i enlighet med de datakvalitetsmål som anges i avsnitt A i bilaga I och måste leda till utvärderingsresultat som uppfyller kriterierna i avsnitt B i bilaga I.

▼B

Resultaten från modellberäkningar och/eller indikativa mätningar ska beaktas vid utvärdering av luftkvaliteten med avseende på gränsvärden.

4. Kommissionen ska övervaka hur medlemsstaterna tillämpar kriterierna för val av provtagningsplatser, för att underlätta en harmoniserad tillämpning av dessa kriterier i hela Europeiska unionen.

Artikel 8

Referensmätmetoder

1. Medlemsstaterna ska använda de referensmätmetoder och tillämpa de kriterier som anges i avsnitten A och C i bilaga VI.

2. Andra mätmetoder får användas under förutsättning att de uppfyller kraven i avsnitt B i bilaga VI.

AVSNITT 2

Utvärdering av luftkvaliteten med avseende på ozon

Artikel 9

Utvärderingskriterier

1. Fasta mätningar ska göras i zoner och tätbebyggelse där ozonkoncentrationerna under något av de föregående fem år då mätningar utförts har överskridit de långsiktiga mål som anges i avsnitt C i bilaga VII.

2. Om det inte finns data för alla fem åren får medlemsstaterna, för att avgöra om de långsiktiga mål som avses i punkt 1 har överskridits under dessa fem år, kombinera resultat från kortvariga mätkampanjer, som genomförts vid de tidpunkter och på de platser där nivåerna kan antas vara högst, med resultat från utsläppsinventeringar och modellberäkningar.

Artikel 10

Provtagningspunkter

1. Vid mätning av ozon ska provtagningspunkternas placering fastställas i enlighet med kriterierna i bilaga VIII.

2. Vid fasta mätningar av ozon i zoner eller tätbebyggelse där utvärderingen av luftkvaliteten grundas enbart på mätningar får antalet provtagningspunkter inte understiga det minsta antal som anges i avsnitt A i bilaga IX.

3. I zoner och tätbebyggelse där information från provtagningspunkter för fasta mätningar kompletteras med information från modellberäkningar och/eller indikativa mätningar, får antalet provtagningspunkter enligt avsnitt A i bilaga IX minskas, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

▼B

a) De kompletterande metoderna måste ge så mycket information att det är möjligt att utvärdera luftkvaliteten med avseende på målvärden, långsiktiga mål samt tröskelvärden för information och för larm.

b) Antalet provtagningspunkter som ska upprättas och de andra metodernas rumsliga upplösning måste räcka till för att ozonkoncentrationen ska kunna bestämmas i enlighet med de datakvalitetsmål som anges i avsnitt A i bilaga I och måste leda till utvärderingsresultat som uppfyller kriterierna i avsnitt B i bilaga I.

c) I varje zon eller tätbebyggelse måste det finnas minst en provtagningspunkt per två miljoner invånare eller en provtagningspunkt per 50 000 km^2, beroende på vilket som ger flest provtagningspunkter, men det måste dock finnas minst en provtagningspunkt i varje zon eller tätbebyggelse.

d) Kvävedioxid måste mätas vid alla återstående provtagningspunkter utom vid bakgrundsstationer på landsbygden enligt avsnitt A i bilaga VIII.

Resultaten från modellberäkningar och/eller indikativa mätningar ska beaktas vid utvärdering av luftkvaliteten med avseende på målvärden.

4. Kvävedioxid ska mätas vid minst 50 % av de ozonprovtagningspunkter som krävs enligt avsnitt A i bilaga IX. Dessa mätningar ska vara kontinuerliga, utom vid bakgrundsstationer på landsbygden enligt avsnitt A i bilaga VIII, där andra mätmetoder får användas.

5. I zoner och tätbebyggelse där koncentrationerna under vart och ett av de fem föregående år då mätningar utförts underskrider de långsiktiga målen ska antalet provtagningspunkter för fasta mätningar fastställas i enlighet med avsnitt B i bilaga IX.

6. Medlemsstaterna ska se till att provtagning sker vid åtminstone en provtagningspunkt på deras territorium som kan tillhandahålla data om koncentrationer av de ozonbildande ämnen som förtecknas i bilaga X. Medlemsstaterna ska fastställa antalet stationer för mätning av ozonbildande ämnen och deras placering, med beaktande av de mål och metoder som anges i bilaga X.

Artikel 11

Referensmätmetoder

1. Medlemsstaterna ska använda den referensmetod för mätning av ozon som anges i punkt 8 i avsnitt A i bilaga VI. Andra mätmetoder får användas under förutsättning att de uppfyller kraven i avsnitt B i bilaga VI.

▼B

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de metoder som de använder för provtagning och mätning av de VOC som förtecknas i bilaga X.

KAPITEL III

SÄKERSTÄLLANDE AV LUFTKVALITETEN

Artikel 12

Krav där nivåerna underskrider gränsvärdena

I zoner och tätbebyggelse där nivåerna av svaveldioxid, kvävedioxid, PM_{10}, $PM_{2,5}$, bly, bensen och kolmonoxid i luften underskrider respektive gränsvärde enligt bilagorna XI och XIV ska medlemsstaterna hålla nivåerna av dessa föroreningar under gränsvärdena och sträva efter att bevara den bästa luftkvalitet som är förenlig med en hållbar utveckling.

Artikel 13

Gränsvärden och tröskelvärden för larm för skydd av människors hälsa

1. Medlemsstaterna ska se till att nivåerna av svaveldioxid, PM_{10}, bly och kolmonoxid i luften inte i någon av deras zoner och tätbebyggelse överskrider gränsvärdena i bilaga XI.

Gränsvärdena för kvävedioxid och bensen i bilaga XI får inte överskridas från och med de datum som anges där.

Efterlevnaden av dessa krav ska bedömas i enlighet med bilaga III.

De toleransmarginaler som anges i bilaga XI ska tillämpas i enlighet med artiklarna 22.3 och 23.1.

2. Tröskelvärdena för larm med avseende på koncentrationerna av svaveldioxid och kvävedioxid i luften är de som anges i avsnitt A i bilaga XII.

Artikel 14

Kritiska nivåer

1. Medlemsstaterna ska se till att de kritiska nivåer som anges i bilaga XIII inte överskrids, enligt utvärderingen i avsnitt A i bilaga III.

2. När utvärderingen av luftkvaliteten grundas enbart på fasta mätningar, får antalet provtagningspunkter inte understiga det minsta antal som anges i avsnitt C i bilaga V. Om dessa data kompletteras med indikativa mätningar eller beräkningsmodeller, får det minsta antalet provtagningspunkter minskas med upp till 50 %, under förutsättning

▼B

att koncentrationerna av de berörda föroreningarna kan bestämmas i enlighet med de datakvalitetsmål som anges i avsnitt A i bilaga I.

Artikel 15

Nationella exponeringsminskningsmål för $PM_{2,5}$ till skydd för människors hälsa

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder, om detta inte medför oproportionerliga kostnader, för att begränsa exponering för $PM_{2,5}$ för att uppnå det nationella exponeringsminskningsmål som fastställs i avsnitt B i bilaga XIV, senast det år som anges där.

2. Medlemsstaterna ska se till att indikatorn för genomsnittlig exponering för 2015 som fastställs i enlighet med avsnitt A i bilaga XIV inte överstiger den exponeringskoncentrationsskyldighet som fastställs i avsnitt C i den bilagan.

3. Indikatorn för genomsnittlig exponering för $PM_{2,5}$ ska utvärderas i enlighet med avsnitt A i bilaga XIV.

4. Medlemsstaterna ska i enlighet med bilaga III se till att de provtagningspunkter som ligger till grund för bestämningen av indikatorn för genomsnittlig $PM_{2,5}$-exponering har en sådan spridning och uppgår till ett sådant antal att indikatorn ger en korrekt uppfattning om allmänhetens exponering. Antalet provtagningspunkter får inte vara mindre än vid tillämpning av avsnitt B i bilaga V.

Artikel 16

Målvärde och gränsvärde för $PM_{2,5}$ till skydd för människors hälsa

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder, om detta inte medför oproportionerliga kostnader, för att se till att koncentrationerna av $PM_{2,5}$ i luften inte överskrider det målvärde som anges i avsnitt D i bilaga XIV från och med det datum som anges där.

2. Medlemsstaterna ska se till att koncentrationen av $PM_{2,5}$ i luften inte överskrider det gränsvärde som anges i avsnitt E i bilaga XIV i någon av deras zoner och tätbebyggelse från och med det datum som anges där. Huruvida detta krav uppfylls ska utvärderas i enlighet med bilaga III.

3. Den toleransmarginal som fastställs i avsnitt E i bilaga XIV ska tillämpas i enlighet med artikel 23.1.

Artikel 17

Krav i zoner och tätbebyggelse där ozonnivåerna överskrider målvärdena och de långsiktiga målen

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder, om detta inte medför oproportionerliga kostnader, för att se till att målvärdena och de långsiktiga målen uppnås.

▼B

2. I zoner och tätbebyggelse där målvärdet överskrids ska medlemsstaterna se till att det program som utarbetats enligt artikel 6 i direktiv 2001/81/EG, samt vid behov en luftkvalitetsplan, genomförs i syfte att uppnå målvärdet från och med den dag som anges i avsnitt B i bilaga VII till detta direktiv, utom i de fall där detta inte kan ske genom åtgärder som inte medför oproportionerliga kostnader.

3. I zoner och tätbebyggelse där ozonnivåerna i luften överskrider de långsiktiga målen men är lägre än eller lika med målvärdena, ska medlemsstaterna utarbeta och genomföra kostnadseffektiva åtgärder i syfte att uppnå de långsiktiga målen. Dessa åtgärder ska åtminstone överensstämma med alla luftkvalitetsplaner och det program som avses i punkt 2.

Artikel 18

Krav i zoner och tätbebyggelse där ozonnivåerna uppfyller de långsiktiga målen

I zoner och tätbebyggelse där ozonnivåerna uppfyller de långsiktiga målen ska medlemsstaterna upprätthålla en nivå som ligger under de långsiktiga målen, i den utsträckning detta är möjligt med hänsyn till faktorer såsom ozonföroreningens gränsöverskridande karaktär och de meteorologiska förhållandena, och de ska med hjälp av rimliga åtgärder bevara den bästa luftkvalitet som är förenlig med en hållbar utveckling och en hög miljö- och hälsoskyddsnivå.

Artikel 19

Åtgärder om tröskelvärdena för information eller för larm överskrids

Om det tröskelvärde för information som anges i bilaga XII eller något av de där angivna tröskelvärdena för larm överskrids ska medlemsstaterna vidta erforderliga åtgärder för att informera allmänheten via radio, TV, tidningar eller Internet.

Medlemsstaterna ska också vidarebefordra preliminära uppgifter till kommissionen om de nivåer som registrerats och om hur länge tröskelvärdet för larm eller tröskelvärdet för information överskridits.

Artikel 20

Bidrag från naturliga källor

1. Medlemsstaterna ska för ett visst år till kommissionen översända förteckningar över sådana zoner och sådan tätbebyggelse där överskridanden av gränsvärdena för en viss förorening beror på naturliga källor. Medlemsstaterna ska lämna information om koncentrationer och källor samt uppgifter som styrker att överskridandena beror på naturliga källor.

2. Om kommissionen har underrättats om ett överskridande som beror på naturliga källor enligt punkt 1 ska detta överskridande inte betraktas som ett överskridande med avseende på detta direktiv.

▼B

3. Kommissionen ska senast den 11 juni 2010 offentliggöra riktlinjer för demonstration och subtraktion av överskridanden som beror på naturliga källor.

Artikel 21

Överskridanden som beror på sandning eller saltning av vägar under vintern

1. Medlemsstaterna får ange zoner eller tätbebyggelse där överskridanden av gränsvärdena för PM_{10} i luften beror på resuspension av partiklar efter sandning eller saltning av vägar under vintern.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen översända förteckningar över sådana zoner eller sådan tätbebyggelse tillsammans med uppgifter om de PM_{10}-koncentrationer och PM_{10}-källor som förekommer där.

3. När medlemsstaterna underrättar kommissionen i enlighet med artikel 27 ska de lämna det underlag som krävs för att visa att eventuella överskridanden beror på resuspenderade partiklar och att rimliga åtgärder har vidtagits för att sänka koncentrationerna.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 ska medlemsstaterna, i de zoner och den tätbebyggelse som avses i punkt 1 i den här artikeln, upprätta den luftkvalitetsplan som föreskrivs i artikel 23 om överskridandena beror på andra PM_{10}-källor än sandning eller saltning av vägar under vintern.

5. Kommissionen ska senast den 11 juni 2010 offentliggöra riktlinjer för bestämning av bidrag från resuspension av partiklar på grund av sandning eller saltning av vägar under vintern.

Artikel 22

Förlängning av tidsfristen för att uppfylla kraven och undantag från skyldigheten att tillämpa vissa gränsvärden

1. Om det i en viss zon eller tätbebyggelse inte är möjligt att klara gränsvärdena för kvävedioxid eller bensen inom de tidsfrister som anges i bilaga XI, får en medlemsstat förlänga dessa tidsfrister med högst fem år i den berörda zonen eller tätbebyggelsen på villkor att en luftkvalitetsplan enligt artikel 23 upprättas för den zon eller tätbebyggelse för vilken den förlängda tidsfristen ska gälla. En sådan luftkvalitetsplan ska åtföljas av den information som förtecknas i avsnitt B i bilaga XV, beträffande de berörda föroreningarna och ska visa hur överensstämmelse med gränsvärdena kommer att uppnås före den nya tidsfristen.

2. Om det på grund av platsspecifika spridningsförhållanden, ogynnsamma klimatförhållanden eller bidraget från gränsöverskridande luftföroreningar inte är möjligt att klara gränsvärdena i bilaga XI för PM_{10} i en viss zon eller tätbebyggelse, ska en medlemsstat undantas från skyldigheten att tillämpa dessa gränsvärden till senast den 11 juni 2011, under förutsättning att villkoren i punkt 1 är uppfyllda och medlemsstaten visar att alla lämpliga åtgärder har vidtagits på nationell, regional och lokal nivå för att uppfylla tidsfristerna.

▼B

3. En medlemsstat som tillämpar punkt 1 eller 2 ska se till att gränsvärdet för varje förorening inte överskrids med mer än den maximala toleransmarginal som anges för var och en av de berörda föroreningarna i bilaga XI.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de anser att punkt 1 eller 2 är tillämplig och ska överlämna den luftkvalitetsplan som avses i punkt 1 inklusive all information som kommissionen behöver för att kunna bedöma om villkoren är uppfyllda. I sin bedömning ska kommissionen beakta beräknade effekter på både den nuvarande och den framtida luftkvaliteten i medlemsstaterna, av åtgärder som har vidtagits av medlemsstaterna och även beräknade effekter på luftkvaliteten av nuvarande gemenskapsåtgärder och planerade gemenskapsåtgärder som ska föreslås av kommissionen.

Om kommissionen inte framfört några invändningar inom nio månader efter det att denna underrättelse mottagits ska villkoren för tillämpning av punkt 1 eller 2 anses vara uppfyllda.

Om invändningar framförs får kommissionen kräva att medlemsstaten ändrar eller lämnar in nya luftkvalitetsplaner.

KAPITEL IV

PLANER

Artikel 23

Luftkvalitetsplaner

1. Om luftens föroreningsnivåer i vissa zoner eller viss tätbebyggelse överskrider något gränsvärde eller målvärde, inklusive den toleransmarginal som eventuellt är tillämplig, ska medlemsstaterna se till att det upprättas luftkvalitetsplaner för dessa zoner och denna tätbebyggelse i syfte att klara det gränsvärde eller målvärde som anges i bilagorna XI och XIV.

Vid överskridande av gränsvärden för vilka tidsfristen för att uppfylla kraven redan löpt ut, ska det i luftkvalitetsplanerna föreskrivas lämpliga åtgärder så att perioden av överskridande kan hållas så kort som möjligt. Luftkvalitetsplanerna får även innehålla särskilda åtgärder för att skydda känsliga befolkningsgrupper, däribland barn.

Dessa luftkvalitetsplaner ska omfatta åtminstone den information som anges i avsnitt A i bilaga XV och kan innehålla sådana åtgärder som avses i artikel 24. Planerna ska överlämnas till kommissionen utan dröjsmål, men inte senare än två år efter utgången av det år då det första överskridandet observerades.

Om luftkvalitetsplaner måste utarbetas eller genomföras med avseende på flera föroreningar, ska medlemsstaterna vid behov utarbeta och genomföra integrerade luftkvalitetsplaner som omfattar alla berörda föroreningar.

▼B

2. För att uppnå de tillämpliga miljömålen ska medlemsstaterna, i den utsträckning det är möjligt, sörja för att dessa planer eller program överensstämmer med andra planer som krävs enligt direktiv 2001/80/EG, direktiv 2001/81/EG eller direktiv 2002/49/EG.

Artikel 24

Handlingsplaner på kort sikt

1. Om det i en viss zon eller tätbebyggelse finns risk för att föroreningsnivån kommer att överskrida ett eller flera av de tröskelvärden för larm som anges i bilaga XII, ska medlemsstaterna upprätta handlingsplaner där det anges vilka åtgärder som ska vidtas på kort sikt för att minska risken för överskridanden och deras varaktighet. Om risken omfattar ett eller flera gränsvärden eller målvärden enligt bilagorna VII, XI och XIV, får medlemsstaterna vid behov upprätta sådana handlingsplaner på kort sikt.

Om det finns risk för att det tröskelvärde för larm för ozon som anges i avsnitt B i bilaga XII kommer att överskridas, ska medlemsstaterna emellertid endast upprätta sådana handlingsplaner när de anser att det, med hänsyn till de geografiska, meteorologiska och ekonomiska förhållandena i landet, finns goda förutsättningar för att minska risken för, varaktigheten av eller graden av ett sådant överskridande. När medlemsstaterna upprättar sådana handlingsplaner på kort sikt ska de beakta beslut 2004/279/EG.

2. De handlingsplaner på kort sikt som avses i punkt 1 får, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, omfatta effektiva åtgärder för att begränsa och vid behov tillfälligt avbryta verksamhet som bidrar till risken för att respektive gräns- eller målvärden eller tröskelvärde för larm kommer att överskridas. Handlingsplanerna får omfatta åtgärder som avser motorfordonstrafik, byggnadsarbeten, fartyg som ligger i hamn och användningen av industrianläggningar eller industriprodukter samt uppvärmning av bostäder. Särskilda åtgärder för att skydda känsliga befolkningsgrupper, däribland barn, får även behandlas inom ramen för dessa planer.

3. När medlemsstaterna har utarbetat en handlingsplan på kort sikt ska de göra resultaten av sina genomförbarhetsstudier, innehållet i de särskilda handlingsplanerna på kort sikt och information om dessa planers genomförande tillgängliga för allmänheten och för berörda organisationer, däribland miljöorganisationer, konsumentorganisationer och organisationer som företräder känsliga befolkningsgruppers intressen, samt för andra berörda organ inom hälso- och sjukvård samt berörda näringslivsorganisationer.

4. För första gången senast den 11 juni 2010 och därefter regelbundet ska kommissionen offentliggöra exempel på bästa praxis för upprättande av handlingsplaner på kort sikt, inbegripet exempel på bästa praxis för att skydda känsliga befolkningsgrupper, däribland barn.

Artikel 25

Gränsöverskridande luftföroreningar

1. Om, på grund av betydande gränsöverskridande luftföroreningar eller ämnen som bidrar till bildandet av sådana, ett tröskelvärde för larm, ett gränsvärde eller ett målvärde, inklusive den toleransmarginal

▼B

som eventuellt är tillämplig, eller ett långsiktigt mål överskrids, ska de berörda medlemsstaterna samarbeta och vid behov utforma gemensamma insatser, såsom utarbetande av gemensamma eller samordnade luftkvalitetsplaner enligt artikel 23 för att komma till rätta med sådana överskridanden genom lämpliga men rimliga åtgärder.

2. Kommissionen ska beredas möjlighet att medverka i det samarbete som avses i punkt 1. Vid behov ska kommissionen, med beaktande av de rapporter som utarbetas enligt artikel 9 i direktiv 2001/81/EG, överväga om det är nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder på gemenskapsnivå för att minska utsläppen av de ämnen som bidrar till bildandet av gränsöverskridande föroreningar.

3. Medlemsstaterna ska vid behov i enlighet med artikel 24 utarbeta och genomföra gemensamma handlingsplaner på kort sikt som omfattar angränsande zoner i andra medlemsstater. Medlemsstaterna ska se till att angränsande zoner i olika medlemsstater som har utarbetat sådana handlingsplaner får all nödvändig information.

4. Om tröskelvärdet för information eller tröskelvärdet för larm överskrids i zoner eller tätbebyggelse som ligger nära nationsgränser, ska de behöriga myndigheterna i de berörda angränsande medlemsstaterna informeras så snart som möjligt. Denna information ska göras tillgänglig för allmänheten.

5. När medlemsstaterna utarbetar de planer som avses i punkterna 1 och 3 och när de informerar allmänheten i enlighet med punkt 4 ska de när så är lämpligt sträva efter att samarbeta med tredjeland, i synnerhet med kandidatländer.

KAPITEL V

INFORMATION OCH RAPPORTERING

Artikel 26

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna ska se till att allmänheten och berörda organisationer, däribland miljöorganisationer, konsumentorganisationer, organisationer som företräder känsliga befolkningsgruppers intressen, andra berörda hälso- och sjukvårdsorgan och berörda näringslivsorganisationer, i god tid får tillräcklig information om följande:

a) Luftkvaliteten i enlighet med bilaga XVI.

b) Alla beslut att förlänga tidsfristerna enligt artikel 22.1.

c) Alla undantag enligt artikel 22.2.

d) Sådana luftkvalitetsplaner som avses i artikel 22.1 och artikel 23 samt sådana program som avses i artikel 17.2.

Informationen ska tillhandahållas kostnadsfritt via lättillgängliga medier, exempelvis Internet eller andra lämpliga telekommunikationsmedel, och bestämmelserna i direktiv 2007/2/EG ska beaktas.

▼B

2. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till årsrapporter om alla föroreningar som omfattas av detta direktiv.

Dessa rapporter ska innehålla en sammanfattande redogörelse för de nivåer som överskrider gränsvärden, målvärden, långsiktiga mål samt tröskelvärden för information och för larm under de berörda genomsnittliga perioderna. Denna information ska kombineras med en sammanfattande utvärdering av effekterna av dessa överskridanden. Rapporterna får också vid behov innehålla ytterligare information och utvärderingar av skogsskydd samt information om andra föroreningar för vilka bestämmelser om tillsyn anges i detta direktiv, däribland vissa av de icke-reglerade ozonbildande ämnen som förtecknas i avsnitt B i bilaga X.

3. Medlemsstaterna ska informera allmänheten om vilken behörig myndighet eller vilket behörigt organ som utsetts att utföra de uppgifter som anges i artikel 3.

Artikel 27

Överlämnande av information och rapportering

1. Medlemsstaterna ska se till att information om luftkvaliteten överlämnas till kommissionen inom begärd tidsfrist i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i artikel 28.2.

2. För det särskilda ändamålet att bedöma om gränsvärdena och de kritiska nivåerna överskridits och målvärdena uppnåtts och inte senare än nio månader efter utgången av varje år ska sådan information överlämnas till kommissionen och den ska omfatta

a) de ändringar som gjorts under året i förteckningen över och den gränsdragning av zoner och tätbebyggelse som fastställs i artikel 4,

b) förteckningen över zoner och tätbebyggelse där en eller flera föroreningsnivåer är högre än gränsvärdena plus toleransmarginalen i förekommande fall eller högre än målvärdena eller de kritiska nivåerna och för dessa zoner och denna tätbebyggelse:

   i) Utvärderade nivåer och, vid behov, datum och perioder under vilka sådana nivåer observerades.

   ii) Vid behov, en utvärdering av bidrag från naturliga källor och från resuspension av partiklar efter sandning eller saltning av vägar under vintern till de bedömda nivåerna enligt förklaringen till kommissionen enligt artiklarna 20 och 21.

3. Punkterna 1 och 2 ska gälla information som samlats in från och med andra kalenderåret efter ikraftträdandet av de genomförandebestämmelser som avses i artikel 28.2.

▼B

Artikel 28

Genomförandebestämmelser

1. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, nämligen bilagorna I–VI, bilagorna VIII–X och bilaga XV, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 29.3.

Ändringarna får emellertid inte, vare sig direkt eller indirekt, leda till ändringar av

a) de gränsvärden, mål för minskad exponering, kritiska nivåer, målvärden, tröskelvärden för information eller för larm eller av de långsiktiga mål som anges i bilaga VII och bilagorna XI–XIV,

b) de datum då överensstämmelse med de parametrar som avses i a ska ha uppnåtts.

2. Kommissionen ska i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 29.2 besluta vilken ytterligare information som medlemsstaterna ska lämna enligt artikel 27 liksom inom vilken tidsfrist sådan information ska lämnas.

Kommissionen ska också, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 29.2, undersöka om det är möjligt att rationalisera det sätt på vilket informationen lämnas och det ömsesidiga utbytet av information och data från nätverk och enskilda stationer som mäter luftföroreningar i medlemsstaterna.

3. Kommissionen ska ta fram riktlinjer för de överenskommelser om utplacering av gemensamma mätstationer som avses i artikel 6.5.

4. Kommissionen ska offentliggöra riktlinjer för styrkande av likvärdighet enligt avsnitt B i bilaga VI.

KAPITEL VI

KOMMITTÉ-, ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad ”kommittén för luftkvalitet”.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼B

Artikel 30

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 31

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Direktiven 96/62/EG, 1999/30/EG, 2000/69/EG och 2002/3/EG ska upphöra att gälla från och med den 11 juni 2010 utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter i fråga om tidsfristerna för genomförande eller tillämpning av dessa direktiv.

Från och med den 11 juni 2008 ska emellertid följande gälla:

a) I direktiv 96/62/EG ska artikel 12.1 ersättas med följande:

”1. Regler för överlämnandet av information i enlighet med artikel 11 ska fastställas enligt det förfarande som avses i punkt 3.”

b) I direktiv 1999/30/EG ska artikel 7.7, punkt 1 fotnot 1 i bilaga VIII och punkt VI i bilaga IX utgå.

c) I direktiv 2000/69/EG ska artikel 5.7 och punkt III i bilaga VII utgå.

d) I direktiv 2002/3/EG ska artikel 9.5 och punkt II i bilaga VIII utgå.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 första stycket ska följande artiklar fortsätta att gälla:

a) Artikel 5 i direktiv 96/62/EG fram till och med den 31 december 2010.

b) Artikel 11.1 i direktiv 96/62/EG samt artikel 10.1, 10.2 och 10.3 i direktiv 2002/3/EG, till och med utgången av det andra kalenderåret efter den dag då de genomförandebestämmelser som avses i artikel 28.2 i det här direktivet träder i kraft.

c) Artikel 9.3 och 9.4 i direktiv 1999/30/EG fram till och med den 31 december 2009.

3. Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XVII.

4. Beslut 97/101/EG ska upphöra att gälla från och med utgången av det andra kalenderåret efter den dag då de genomförandebestämmelser som avses i artikel 28.2 i detta direktiv träder i kraft.

▼B

Artikel 7 tredje, fjärde och femte strecksatserna i beslut 97/101/EG ska emellertid utgå från och med den 11 juni 2008.

Artikel 32

Översyn

1. Kommissionen ska 2013 se över bestämmelserna om $PM_{2,5}$, och vid behov om andra föroreningar, och ska lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.

Beträffande $PM_{2,5}$ ska översynen göras i syfte att fastställa en rättsligt bindande nationell skyldighet till exponeringsminskningar för att ersätta det nationella målet för exponeringsminskningar och för att ompröva den exponeringskoncentrationsskyldighet som anges i artikel 15 med beaktande av, bland annat, följande faktorer:

— Den senaste vetenskapliga informationen från WHO och andra berörda organisationer.

— Luftkvalitetssituationen och medlemsstaternas möjligheter att minska exponeringen.

— Översynen av direktiv 2001/81/EG.

— Framstegen med genomförandet av gemenskapens åtgärder för minskning av luftföroreningar.

2. Kommissionen ska beakta möjligheten att införa mer ambitiösa gränsvärden för $PM_{2,5}$, ompröva det vägledande gränsvärdet för $PM_{2,5}$ i den andra fasen och överväga om man ska hålla fast vid värdet eller ändra det.

3. Som en del av översynen ska kommissionen även utarbeta en rapport om erfarenheterna och nödvändigheten av övervakningen av PM_{10} och $PM_{2,5}$ med beaktande av tekniska framsteg med automatisk mätningsteknik. Vid behov ska nya referensmetoder för mätning av PM_{10} och $PM_{2,5}$ föreslås.

Artikel 33

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 11 juni 2010. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska dock sörja för att ett tillräckligt antal mätstationer för urban bakgrundsmätning av $PM_{2,5}$, vilka behövs för beräkningen av indikatorn för genomsnittlig exponering enligt avsnitt B i bilaga V, har upprättats senast den 1 januari 2009, så att tidsramen och villkoren i avsnitt A i bilaga XIV följs.

▼B

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 34

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 35

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA I

KVALITETSMÅL FÖR MÄTDATA

A. **Kvalitetsmål för mätdata vid utvärdering av luftkvaliteten**

	Svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider samt kolmonoxid	Bensen	Partiklar (PM_{10}/$PM_{2,5}$) och bly	Ozon och därmed sammanhängande NO och NO_2
Fasta mätningar ([1])				
Osäkerhet	15 %	25 %	25 %	15 %
Lägsta godtagbara datafångst	90 %	90 %	90 %	90 % sommartid 75 % vintertid
Lägsta godtagbara tidstäckning:				
— urbana bakgrundsplatser och trafik	—	35 % ([2])	—	—
— industrimiljöer	—	90 %	—	—
Indikativa mätningar				
Osäkerhet	25 %	30 %	50 %	30 %
Lägsta godtagbara datafångst	90 %	90 %	90 %	90 %
Lägsta godtagbara tidstäckning	14 % ([4])	14 % ([3])	14 % ([4])	> 10 % sommartid
Modellens osäkerhet				
Timmedelvärden	50 %	—	—	50 %
8-timmarsmedelvärden	50 %	—	—	50 %
Dygnsmedelvärden	50 %	—	Ännu ej fastställt	—
Årsmedelvärden	30 %	50 %	50 %	—
Objektiv skattning				
Osäkerhet	75 %	100 %	100 %	75 %

([1]) För bensen, bly och partiklar får medlemsstaterna använda slumpvisa mätningar i stället för kontinuerliga mätningar om de kan visa kommissionen att osäkerheten, inklusive den osäkerhet som beror på slumpvis provtagning, uppfyller kvalitetskravet på 25 % och om tidstäckningen fortfarande är större än den lägsta godtagbara tidstäckningen för indikativa mätningar. För att undvika snedvridning av resultatet måste den slumpvisa provtagningen fördelas jämnt över året. Den osäkerhet som beror på slumpvis provtagning får bestämmas med den metod som anges i ISO 11222 (2002): ”Air Quality – Determination of the Uncertainty of the Time Average of Air Quality Measurements”. Om slumpvisa mätningar används för att utvärdera kraven på gränsvärde för PM_{10} bör 90,4 percentilen (som ska vara lägre än eller lika med 50 $\mu g/m^3$) utvärderas i stället för antalet överskridanden som påverkas kraftigt av datatäckningen.

([2]) Fördelade över året för att ge en representativ bild av olika väder- och trafikförhållanden.

([3]) En dags slumpvis mätning per vecka, jämnt fördelat över året, eller åtta veckor jämnt fördelade över året.

([4]) En slumpvis mätning per vecka, jämnt fördelat över året, eller åtta veckor jämnt fördelade över året.

▼B

Utvärderingsmetodernas osäkerhet (vid en konfidensnivå på 95 %) ska bedömas i enlighet med principerna i CEN:s vägledning ”Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement” (ENV 13005–1999), den metod som beskrivs i ISO 5725:1994 och riktlinjerna i CEN-rapporten ”Air Quality – Approach to Uncertainty Estimation for Ambient Air Reference Measurement Methods” (CR 14377:2002E). Procentsatserna för osäkerhet i tabellen ovan avser medelvärdet av enskilda mätningar under den period som gränsvärdet (eller målvärdet när det gäller ozon) avser för ett konfidensintervall på 95 %. Osäkerheten i de fasta mätningarna ska anses gälla för det område som berörs av det relevanta gränsvärdet (eller målvärdet när det gäller ozon).

Beräkningsmodellens osäkerhet definieras som den största avvikelsen mellan de uppmätta och beräknade koncentrationsnivåerna för 90 % av enskilda övervakningspunkter, under den period som gränsvärdet avser (eller målvärdet när det gäller ozon) utan hänsyn till tidpunkten för händelserna. Beräkningsmodellens osäkerhet ska anses gälla det område som berörs av det relevanta gränsvärdet (eller målvärdet när det gäller ozon). De fasta mätningar som ska väljas för jämförelse med modellresultaten ska vara representativa för den skala som modellen omfattar.

Osäkerheten av de objektiva skattningarna definieras som den största avvikelsen mellan de uppmätta och beräknade koncentrationsnivåerna under den period som gränsvärdet avser (eller målvärdet när det gäller ozon) utan hänsyn till tidpunkten för händelserna.

Kraven rörande lägsta godtagbara datafångst och tidstäckning omfattar inte förlust av data på grund av regelbunden kalibrering eller normalt underhåll av instrumenten.

B. **Resultat från utvärdering av luftkvalitet**

Följande information ska sammanställas för zoner och tätbebyggelse där andra källor än mätning utnyttjas som komplement till mätdata eller som det enda sättet att utvärdera luftkvaliteten:

— En beskrivning av den utvärderingsverksamhet som bedrivs.

— Specifika metoder som används med hänvisning till metodbeskrivningar.

— Data- och informationskällor.

— En beskrivning av resultaten, inbegripet osäkerhetsfaktorer och särskilt respektive områdes storlek eller, om det är relevant, den sammanlagda väglängden inom den zon eller tätbebyggelse där koncentrationerna överskrider gränsvärdet, målvärdet eller det långsiktiga målet plus tillämpliga toleransmarginaler samt varje område där koncentrationerna överskrider den övre eller nedre utvärderingströskeln.

— Den befolkning som kan exponeras för nivåer som överskrider gränsvärdet för skydd av människors hälsa.

▼M1

C. **Kvalitetssäkring vid utvärdering av luftkvaliteten. Datavalidering**

1. För att säkerställa mätnoggrannheten och överensstämmelsen med de kvalitetsmål för mätdata som anges i avsnitt A ska de behöriga myndigheter och organ som utsetts enligt artikel 3 göra följande:

i) Se till att det är möjligt att spåra alla mätningar som görs för att utvärdera luftkvaliteten enligt artiklarna 6 och 9 i enlighet med de krav som anges i den harmoniserade standarden för provnings- och kalibreringslaboratorier.

▼M1

ii) Se till att de institutioner som driver nätverk eller enskilda stationer har ett etablerat system för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll som omfattar regelbundet underhåll av mätutrustningen för att garantera dess fortsatta noggrannhet. Kvalitetssystemet ska ses över vid behov och minst vart femte år av det berörda nationella referenslaboratoriet.

iii) Se till att det fastställs rutiner för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll av datainsamling och rapportering och att de institutioner som utsetts att utföra dessa uppgifter aktivt medverkar i unionsomfattande kvalitetssäkringsprogram.

iv) Se till att de nationella referenslaboratorierna utses av den behöriga myndighet eller det behöriga organ som utsetts enligt artikel 3 och är ackrediterade för de referensmetoder som avses i bilaga VI, åtminstone för de föroreningar för vilka koncentrationerna ligger över den nedre utvärderingströskeln, i enlighet med den relevanta harmoniserade standarden för provnings- och kalibreringslaboratorier, för vilken referensen har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 2.9 i förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll. Dessa laboratorier ska i den egna medlemsstaten också ansvara för samordningen av de unionsomfattande kvalitetssäkringsprogram som kommissionens gemensamma forskningscentrum organiserar och ska också, på nationell nivå, ansvara för att samordna lämplig användning av referensmetoder, och styrkande av likvärdighet hos andra metoder än referensmetoder. Nationella referenslaboratorier som organiserar interkalibrering på nationell nivå bör också vara ackrediterade enligt den relevanta harmoniserade standarden för kvalifikationsprövning.

v) Se till att de nationella referenslaboratorierna åtminstone vart tredje år deltar i unionsomfattande kvalitetssäkringsprogram som kommissionens gemensamma forskningscentrum organiserar. Om detta deltagande leder till otillfredsställande resultat ska det nationella laboratoriet nästa gång det deltar i interkalibrering uppvisa tillfredsställande avhjälpande åtgärder och lämna en rapport om dessa till det gemensamma forskningscentrumet.

vi) Se till att de nationella referenslaboratorierna stöder det arbete som utförs av det europeiska nätverk av nationella referenslaboratorier som upprättats av kommissionen.

2. Alla rapporterade data enligt artikel 27 ska betraktas som giltiga, med undantag av data som har angivits som preliminära.

▼B

BILAGA II

Fastställande av krav för utvärdering av koncentrationer av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar (PM_{10} och $PM_{2,5}$), bly, bensen och kolmonoxid i luften inom en zon eller tätbebyggelse

A. **Övre och nedre utvärderingströsklar**

Följande övre och nedre utvärderingströsklar ska tillämpas:

1. *Svaveldioxid*

	Hälsoskydd	Skydd av växtligheten
Övre utvärderingströskel	60 % av dygnsgränsvärdet (75 µg/m^3, får inte överskridas mer än 3 gånger per kalenderår)	60 % av den kritiska nivån för vinterperioden (12 µg/m^3)
Nedre utvärderingströskel	40 % av dygnsgränsvärdet (50 µg/m^3, får inte överskridas mer än 3 gånger per kalenderår)	40 % av den kritiska nivån för vinterperioden (8 µg/m^3)

2. *Kvävedioxid och kväveoxider*

	Timgränsvärde för skydd av människors hälsa (NO_2)	Årsgränsvärde för skydd av människors hälsa (NO_2)	Den kritiska årsnivån för skydd av växtligheten och de naturliga ekosystemen (NO_x)
Övre utvärderingströskel	70 % av gränsvärdet (140 µg/m^3, får inte överskridas mer än 18 gånger per kalenderår)	80 % av gränsvärdet (32 µg/m^3)	80 % av den kritiska nivån (24 µg/m^3)
Nedre utvärderingströskel	50 % av gränsvärdet (100 µg/m^3, får inte överskridas mer än 18 gånger per kalenderår)	65 % av gränsvärdet (26 µg/m^3)	65 % av den kritiska nivån (19,5 µg/m^3)

3. *Partiklar (PM_{10}/$PM_{2,5}$)*

	Dygnsmedelvärde PM_{10}	Årsmedelvärde PM_{10}	Årsmedelvärde $PM_{2,5}$ [1]
Övre utvärderingströskel	70 % av gränsvärdet (35 µg/m^3, får inte överskridas mer än 35 gånger per kalenderår)	70 % av gränsvärdet (28 µg/m^3)	70 % av gränsvärdet (17 µg/m^3)
Nedre utvärderingströskel	50 % av gränsvärdet (25 µg/m^3, får inte överskridas mer än 35 gånger per kalenderår)	50 % av gränsvärdet (20 µg/m^3)	50 % av gränsvärdet (12 µg/m^3)

([1]) Den övre utvärderingströskeln och den nedre utvärderingströskeln för $PM_{2,5}$ gäller inte mätningar för att utvärdera överensstämmelse med exponeringsminskningsmålet för $PM_{2,5}$ för skydd av människors hälsa.

▼B

4. *Bly*

	Årsmedelvärde
Övre utvärderingströskel	70 % av gränsvärdet (0,35 μg/m^3)
Nedre utvärderingströskel	50 % av gränsvärdet (0,25 μg/m^3)

5. *Bensen*

	Årsmedelvärde
Övre utvärderingströskel	70 % av gränsvärdet (3,5 μg/m^3)
Nedre utvärderingströskel	40 % av gränsvärdet (2 μg/m^3)

6. *Kolmonoxid*

	8-timmarsmedelvärde
Övre utvärderingströskel	70 % av gränsvärdet (7 mg/m^3)
Nedre utvärderingströskel	50 % av gränsvärdet (5 mg/m^3)

B. **Fastställande av överskridanden av de övre och nedre utvärderingströsklarna**

Överskridanden av de övre och nedre utvärderingströsklarna ska fastställas på grundval av koncentrationerna under de fem föregående åren, om tillräckliga data finns tillgängliga. En utvärderingströskel ska anses ha överskridits om den har överskridits under minst tre separata år av dessa fem föregående år.

Om det inte finns data för alla fem åren får medlemsstaterna, för att fastställa om de övre och nedre utvärderingströsklarna har överskridits, kombinera resultat från kortvariga mätkampanjer, som genomförts vid de tidpunkter och på de platser där nivåerna kan antas vara högst, med resultat från utsläppsinventeringar och modellberäkningar.

▼B

BILAGA III

Utvärdering av luftkvalitet och placering av provtagningspunkter för mätning av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar (PM_{10} och $PM_{2,5}$), bly, bensen och kolmonoxid i luften

A. **Allmänt**

Luftkvalitet ska utvärderas i alla zoner och all tätbebyggelse i enlighet med följande kriterier:

1. Luftkvaliteten ska utvärderas på alla platser med undantag för dem som förtecknas i punkt 2 i enlighet med de kriterier som fastställs i avsnitt B och C för placering av provtagningspunkter för fast mätning. De principer som fastställs i avsnitt B och C ska även gälla i den mån de är relevanta för att identifiera de specifika platser där koncentrationen av de berörda föroreningarna har fastställts om luftkvaliteten utvärderas genom indikativa mätningar eller beräkningsmodeller.

2. Överensstämmelse med gränsvärden avsedda för skydd av människors hälsa ska inte utvärderas på följande platser:

   a) Varje plats inom områden dit allmänheten inte har tillträde och det inte finns någon fast befolkning.

   b) I enlighet med artikel 2.1, fabriker eller industrianläggningar där samtliga relevanta bestämmelser om hälsa och säkerhet på arbetsplatser tillämpas.

   c) På vägars körbana och mittremsa, utom om fotgängare har normalt tillträde till mittremsan.

B. **Hur mätplatsen för provtagningspunkter ska väljas**

1. Skydd av människors hälsa

   a) Provtagningspunkter med inriktning på skyddet för människors hälsa ska väljas så att de ger data om

      — de områden inom en zon eller tätbebyggelse där befolkningen sannolikt direkt eller indirekt exponeras för de högsta koncentrationerna under en tidsperiod som är relevant i förhållande till den period som gränsvärdena avser,

      — nivåer på andra platser inom en zon eller tätbebyggelse som är representativa för den exponering som befolkningen i allmänhet är utsatt för.

   b) Provtagningspunkterna bör generellt sett förläggas så att mätningar inom mycket små mikromiljöer i deras omedelbara närhet undviks. I möjligaste mån bör en provtagningspunkt väljas så att den provtagna luften är representativ för luftkvaliteten för en gatsträcka som är minst 100 m lång i trafikmiljöer och minst 250 m × 250 m i industrimiljöer.

   c) Urbana bakgrundsplatser ska väljas så att deras föroreningsnivå påverkas av det samlade bidraget från alla källor som ligger på lovartssidan i förhållande till stationen. Föroreningsnivån ska inte domineras av enda källa, såvida denna situation inte är typisk för ett större stadsområde. Provtagningspunkterna bör generellt sett vara representativa för ett område på flera kvadratkilometer.

   d) Om syftet är att utvärdera bakgrundsnivåer på landsbygden, får provtagningsplatsen inte påverkas av tätbebyggelse eller industrianläggningar i närheten, dvs. avståndet bör vara minst fem kilometer.

▼B

e) För utvärdering av bidragen från industrikällor ska åtminstone en provtagningspunkt installeras i närmaste bostadsområde i vindriktning från källan. Där bakgrundskoncentrationen är okänd ska ytterligare en provtagningspunkt placeras i den förhärskande vindriktningen.

f) Provtagningspunkterna ska om möjligt också vara representativa för liknande platser som inte ligger i provtagningsplatsernas omedelbara närhet.

g) Behovet av att placera provtagningspunkter på öar ska beaktas om detta är nödvändigt för att skydda människors hälsa.

2. Skydd av växtlighet och naturliga ekosystem

Provtagningspunkter med inriktning på skyddet av växtlighet och naturliga ekosystem ska väljas så att de ligger mer än 20 km från tätbebyggelse eller mer än 5 km från andra bebyggda områden, industrianläggningar eller motorvägar eller större vägar med trafik på mer än 50 000 fordon par dag. Detta innebär att en provtagningspunkt ska väljas så att den provtagna luften är representativ för luftkvaliteten i ett omgivande område på minst 1 000 km^2. Medlemsstaterna får med hänsyn till de geografiska förhållandena eller möjligheter att skydda särskilt utsatta områden besluta att en provtagningspunkt ska ligga närmare eller vara representativ för luftkvaliteten i ett mindre område.

Hänsyn ska tas till behovet att bedöma luftkvaliteten på öar.

C. **Hur provtagningsutrustningen ska placeras på provtagningspunkter**

Följande krav ska uppfyllas om det är praktiskt möjligt:

▼M1

— Flödet runt intagssonden ska vara fritt (i allmänhet i en båge på minst 270° eller 180° för provtagningspunkter vid den inre förgårdslinjen) utan några hinder som påverkar luftflödet i närheten av intaget (normalt sett på några meters avstånd från byggnader, balkonger, träd och andra hinder samt minst 0,5 m från närmaste byggnad om provtagningspunkterna ska vara representativa för luftkvaliteten vid den inre förgårdslinjen).

— I allmänhet ska intaget till provtagningsutrustningen vara placerat mellan 1,5 m (andningszonen) och 4 m över marknivån. En högre placering kan även vara lämplig om stationen ska representera ett större område, och eventuella avvikelser bör dokumenteras utförligt.

▼B

— Intagssonden ska inte placeras alltför nära en föroreningskälla för att undvika direkt intag av föroreningar som inte har blandats med luften.

— Provtagningsutrustningens luftutsläpp ska placeras så att återcirkulation av frånluft till intagssonden undviks.

▼M1

— För alla föroreningar gäller att provtagningsutrustningen för mätning i trafikmiljöer ska ligga minst 25 m från kanten av större vägkorsningar men högst 10 m från trottoarkanten. En ”större vägkorsning” är i detta sammanhang en korsning som avbryter trafikflödet och orsakar olika utsläpp (start och stopp) från vägen i övrigt.

▼B

Följande faktorer kan också beaktas:

— Störande källor.

— Säkerhet.

— Tillgänglighet.

— Tillgång till elektricitet och telekommunikationer.

— Hur synlig platsen är i förhållande till omgivningen.

— Allmänhetens och den ansvariga personalens säkerhet.

— Önskvärdheten att samordna de olika föroreningarnas provtagningsplatser.

— Planeringskrav.

▼M1

Varje avvikelse från de kriterier som anges i detta avsnitt ska dokumenteras fullt ut genom de förfaranden som beskrivs i avsnitt D.

D. **Dokumentation och översyn**

De behöriga myndigheter som ansvarar för utvärderingen av luftkvaliteten ska för alla zoner och all tätbebyggelse fullt ut dokumentera förfarandet vid val av plats och registrera information till stöd för nätverksutformningen och valet av plats för samtliga provtagningspunkter. Dokumentationen ska innehålla fotografier av omgivningarna kring provtagningspunkterna med angivelse av kompassriktningen och detaljerade kartor. Om kompletterande metoder används inom en zon eller tätbebyggelse ska dokumentationen innehålla uppgifter om dessa metoder och information om hur de kriterier som anges i artikel 7.3 är uppfyllda. Dokumentationen ska uppdateras efter behov och ses över minst vart femte år för att säkerställa att urvalskriterierna, nätverksutformningen och platserna för provtagningspunkter på sikt förblir giltiga och optimala. Dokumentationen ska lämnas till kommissionen inom 3 månader efter det att den har begärts.

▼B

BILAGA IV

MÄTNINGAR PÅ BAKGRUNDSPLATSER PÅ LANDBYGDEN OBEROENDE AV KONCENTRATIONEN

A. **Mål**

Det främsta syftet med sådana mätningar är att ge tillräcklig information om bakgrundsnivåerna. Denna information är viktig för att man ska kunna bedöma förhöjda nivåer i mer förorenade områden (till exempel urbana bakgrundsplatser samt industri- och trafikmiljöer), utvärdera det möjliga bidraget från långväga transport av luftföroreningar och få underlag för analysen av olika källors bidrag och få kunskaper om särskilda föroreningar såsom partiklar. Den är också viktig för en ökad användning av beräkningsmodeller även i stadsområden.

B. **Ämnen**

För att det ska vara möjligt att bestämma partiklarnas kemiska sammansättning ska mätningar av $PM_{2,5}$ som ett minimum omfatta den totala masskoncentrationen och koncentrationerna av relevanta föreningar. Mätningarna ska åtminstone omfatta följande:

SO_4^{2-}	Na^+	NH_4^+	Ca^{2+}	elementärt kol (EC)
NO_3^-	K^+	Cl^-	Mg^{2+}	organiskt kol (OC)

C. **Placering**

Mätningarna ska i synnerhet utföras på bakgrundsplatser på landsbygden i enlighet med delarna A, B och C i bilaga III.

▼B

BILAGA V

Kriterier för fastställande av det minsta antalet provtagningspunkter för fasta mätningar av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar (PM_{10}, $PM_{2,5}$), bly, bensen och kolmonoxid i luften

A. Minsta antal provtagningspunkter för fasta mätningar för att utvärdera efterlevnaden av gränsvärden för skydd av människors hälsa och tröskelvärden för larm i zoner och tätbebyggelse där fasta mätningar är den enda informationskällan

1. *Diffusa källor*

Tätbebyggelsens eller zonens befolkning (tusental)	Om de högsta koncentrationerna överskrider den övre utvärderingströskeln (1)		Om de högsta koncentrationerna ligger mellan övre och nedre utvärderingströsklarna	
	Föroreningar förutom PM	PM[2] (summan av (2) PM_{10} och $PM_{2,5}$)	Föroreningar förutom PM	PM[2] (summan av (2) PM_{10} och $PM_{2,5}$)
0–249	1	2	1	1
250–499	2	3	1	2
500–749	2	3	1	2
750–999	3	4	1	2
1 000–1 499	4	6	2	3
1 500–1 999	5	7	2	3
2 000–2 749	6	8	3	4
2 750–3 749	7	10	3	4
3 750–4 749	8	11	3	6
4 750–5 999	9	13	4	6
≥ 6 000	10	15	4	7

(1) För kvävedioxid, partiklar, bensen och kolmonoxid ska minst en urban bakgrundsstation och en station i trafikmiljö ingå, förutsatt att detta inte ökar antalet provtagningspunkter. När det gäller dessa föroreningar får skillnaden mellan det totala antal urbana bakgrundsstationer och det totala antal stationer i trafikmiljö i en medlemsstat som krävs enligt avsnitt A.1 inte vara större än en faktor 2. Provtagningspunkter där gränsvärdet för PM_{10} har överskridits under de tre senaste åren ska behållas, om inte de måste flyttas på grund av särskilda omständigheter, framför allt fysisk planering.

(2) Om $PM_{2,5}$ och PM_{10} mäts i enlighet med artikel 8 vid samma station, ska dessa räknas som två skilda provtagningspunkter. Skillnaden mellan det totala antal provtagningspunkter för $PM_{2,5}$ och PM_{10} i en medlemsstat som krävs enligt avsnitt A.1 får inte vara större än en faktor 2 och antalet provtagningspunkter för $PM_{2,5}$ i urbana bakgrundsplatser i tätbebyggelse och urbana områden ska uppfylla kraven i avsnitt B i bilaga V.

2. *Punktkällor*

För att utvärdera föroreningar i närheten av punktkällor ska antalet provtagningspunkter för kontinuerliga mätningar beräknas med beaktande av emissionstäthet, luftföroreningarnas sannolika spridningsmönster och befolkningens potentiella exponering.

B. Minsta antal provtagningspunkter för fasta mätningar för att utvärdera efterlevnaden av exponeringsminskningsmålet för $PM_{2,5}$ för att skydda människors hälsa

I tätbebyggelse och andra urbana områden med mer än 100 000 invånare ska det finnas minst en provtagningspunkt per miljon invånare för dessa mätningar. Dessa provtagningspunkter får sammanfalla med provtagningspunkterna i avsnitt A.

▼B

C. Minsta antal provtagningspunkter för fasta mätningar för att utvärdera efterlevnaden av kritiska nivåer för skydd av växtligheten i andra zoner än tätbebyggelse

Om de högsta koncentrationerna överskrider den övre utvärderingströskeln	Om de högsta koncentrationerna ligger mellan övre och nedre utvärderingströsklarna
1 station per 20 000 km^2	1 station per 40 000 km^2

I ö-zoner bör antalet provtagningspunkter bestämmas med hänsyn till det troliga spridningsmönstret för luftföroreningar och ekosystemets eller växtlighetens potentiella exponering.

▼B

BILAGA VI

Referensmetoder för utvärdering av koncentrationer av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar (PM_{10} och $PM_{2,5}$), bly, bensen, kolmonoxid och ozon

▼M1

A. **Referensmetoder för utvärderingen av koncentrationer av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar (PM10 och PM2,5), bly, bensen, kolmonoxid och ozon**

1. *Referensmetod för mätning av svaveldioxid*

Referensmetoden för mätning av svaveldioxid är den metod som beskrivs i EN 14212:2012 ”Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of sulphur dioxide by ultraviolet fluorescence”.

2. *Referensmetod för mätning av kvävedioxid och kväveoxider*

Referensmetoden för mätning av kvävedioxid och kväveoxider är den metod som beskrivs i EN 14211:2012 ”Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of nitrogen dioxide and nitrogen monoxide by chemiluminescence”.

▼C1

3. *Referensmetod för provtagning och mätning av bly*

Referensmetoden för provtagning av bly är den metod som beskrivs i avsnitt A.4 i denna bilaga. Referensmetoden för mätning av bly är den metod som beskrivs i EN 14902:2005 ”Standard method for measurement of Pb/Cd/As/Ni in the PM_{10} fraction of suspended particulate matter”.

▼M1

4. *Referensmetod för provtagning och mätning av PM_{10}*

Referensmetoden för provtagning och mätning av PM_{10} är den metod som beskrivs i EN 12341:2014 ”Ambient Air – standard gravimetric measurement method for the determination of the PM_{10} or $PM_{2,5}$ mass concentration of suspended particulate matter”.

5. *Referensmetod för provtagning och mätning av $PM_{2,5}$*

Referensmetoden för provtagning och mätning av $PM_{2,5}$ är den metod som beskrivs i EN 12341:2014 ”Ambient Air – standard gravimetric measurement method for the determination of the PM_{10} or $PM_{2,5}$ mass concentration of suspended particulate matter”.

▼C1

6. *Referensmetod för provtagning och mätning av bensen*

Referensmetoden för mätning av bensen är den metod som beskrivs i EN 14662:2005, delarna 1, 2 och 3, ”Ambient air quality – Standard method for measurement of benzene concentrations”.

▼M1

7. *Referensmetod för mätning av kolmonoxid*

Referensmetoden för mätning av kolmonoxid är den metod som beskrivs i EN 14626:2012 ”Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of carbon monoxide by nondispersive infrared spectroscopy”.

8. *Referensmetod för mätning av ozon*

Referensmetoden för mätning av ozon är den metod som beskrivs i EN 14625:2012 ”Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of ozone by ultraviolet photometry”.

▼B

B. **Styrkande av likvärdighet**

1. Medlemsstaterna får använda vilken annan metod som helst om de kan visa att den ger likvärdiga resultat som de metoder som avses i avsnitt A eller, i fråga om partiklar, vilken annan metod som helst om de kan visa att den uppvisar ett stabilt samband i förhållande till referensmetoden. I så fall ska resultaten från denna metod korrigeras för att ge resultat som är likvärdiga med dem som skulle ha erhållits med referensmetoden.

2. Kommissionen får kräva att medlemsstaterna utarbetar och överlämnar en rapport om styrkande av likvärdigheten i enlighet med punkt 1.

3. När kommissionen avgör om den rapport som avses i punkt 2 är godtagbar ska den hänvisa till sina riktlinjer om styrkande av likvärdighet (ännu inte offentliggjorda). I de fall där medlemsstaterna använt tillfälliga faktorer för att göra en uppskattning av likvärdigheten ska dessa bekräftas eller ändras med hänvisning till kommissionens riktlinjer.

4. För att underlätta jämförelser av data ska medlemsstaterna vid behov se till att sådana ändringar får retroaktiv verkan så att även tidigare mätdata korrigeras.

C. **Standardisering**

För gasformiga föroreningar ska volymen standardiseras vid en temperatur på 293 K och ett atmosfärstryck på 101,3 kPa. För partiklar och ämnen som ska analyseras i partikelform (t.ex. bly) ska provtagningsvolymen avse omgivningsförhållanden vid provtagningen när det gäller temperatur och atmosfäriskt tryck vid tidpunkten för mätningarna.

▼M1

———————

▼B

E. **Ömsesidigt erkännande av data**

▼M1

När det påvisas att utrustningen uppfyller prestandakraven i de referensmetoder som förtecknas i avsnitt A i denna bilaga ska de behöriga myndigheter och organ som har utsetts i enlighet med artikel 3 godta provrapporter som har utförts i andra medlemsstater under förutsättning att provlaboratorierna är ackrediterade enligt den relevanta harmoniserade standard som gäller för provnings- och kalibreringslaboratorier.

De detaljerade provningsrapporterna och alla resultat av provningarna ska vara tillgängliga för andra behöriga myndigheter eller deras utsedda organ. Provningsrapporterna ska visa att utrustningen uppfyller alla prestandakrav, även då vissa förhållanden med avseende på miljö och plats är specifika för en medlemsstat och inte motsvarar de förhållanden för vilka utrustningen redan har provats och typgodkänts i en annan medlemsstat.

▼B

BILAGA VII

MÅLVÄRDEN FÖR OZON OCH LÅNGSIKTIGA MÅL

A. **Definitioner och kriterier**

1. *Definitioner*

AOT40 (uttryckt i $\mu g/m^3 \cdot h$) beräknas genom att man summerar skillnaden mellan timkoncentrationer över 80 $\mu g/m^3$ (= 40 ppb) och 80 $\mu g/m^3$ varvid man endast använder de timvärden som uppmätts mellan kl. 8.00 och 20.00 medeleuropeisk tid (MET) varje dag.

2. *Kriterier*

Följande kriterier ska tillämpas för kontroll av giltighet vid sammanställning av data och beräkning av statistiska parametrar:

Parameter	Erforderlig andel giltiga data
Timvärden	75 % (dvs. 45 minuter)
8-timmarsvärden	75 % av värdena (dvs. 6 timmar)
Det högsta glidande 8-timmarsmedelvärdet under ett dygn	75 % av de glidande 8-timmarsmedelvärdena (dvs. 18 st. 8-timmarsmedelvärden per dag)
AOT40	90 % av timvärdena under den tidsperiod som har använts vid beräkning av AOT40-värdet ([1])
Årsmedelvärde	75 % av timvärdena under sommaren (april–september) och 75 % under vintern (januari-mars och oktober-december), separat
Antal överskridanden och maximivärden per månad	90 % av dygnets högsta 8-timmarsmedelvärden (27 tillgängliga dygnsvärden per månad) 90 % av timvärdena mellan kl. 8.00 och 20.00 MET
Antal överskridanden och maximivärden per år	Fem av de sex sommarmånaderna (april–september)

([1]) Om inte alla mätdata är tillgängliga ska följande faktor användas för att beräkna AOT40-värdena:

$$AOT40_{uppskattat} = AOT40_{uppmätt} \times \frac{\text{totalt antal möjliga timmar (*)}}{\text{antalet uppmätta timvärden}}$$

(*) Antal timmar under den tidsperiod som har använts för att beräkna AOT40 (dvs. kl. 8.00 till 20.00 MET från och med den 1 maj till och med den 31 juli varje år för skydd av växtligheten och från och med den 1 april till och med den 30 september varje år för skydd av skogar).

▼B

B. **Målvärden**

Syfte	Period (medelvärde under)	Målvärde	Datum då målvärdet ska ha uppnåtts (1)
Skydd av människors hälsa	Det högsta 8-timmarsmedelvärdet under ett dygn (2)	120 µg/m^3, får inte överskridas under mer än 25 dagar per kalenderår (treårsmedelvärde) (3)	1.1.2010
Skydd av växtligheten	Maj–juli	AOT40 (beräknat från timvärden) 18 000 µg/m^3 · h (medelvärde under fem år) (3)	1.1.2010

(1) Efterlevnaden av målvärdena kommer att bedömas från och med denna tidpunkt. Dvs. 2010 kommer att vara det första år vars data används vid beräkning av efterlevnaden under de påföljande tre eller fem åren, beroende på vad som är lämpligt.

(2) Det högsta 8-timmarsmedelvärdet för koncentrationen under ett dygn ska beräknas genom att analysera glidande 8-timmarsmedelvärden beräknade från timmedelvärden och uppdaterade varje timme. Varje 8-timmarsmedelvärde som beräknas på detta sätt hör till den dag då medelvärdet slutar, dvs. det första medelvärdet för en dag är värdet från kl. 17.00 föregående dag till kl. 01.00 den aktuella dagen och det sista medelvärdet för dagen är det som sträcker sig från kl. 16.00 till kl. 24.00.

(3) Om medelvärdena för tre eller fem år inte kan fastställas utifrån en fullständig och löpande uppsättning årsdata ska de årliga minimidata som krävs för kontroll av överensstämmelse med målvärdena vara följande:
— För målvärdet för skydd av människors hälsa: giltiga data för ett år.
— För målvärdet för skydd av växtligheten: giltiga data för tre år.

C. **Långsiktiga mål**

Syfte	Period (medelvärde under)	Långsiktiga mål	Datum då det långsiktiga målet ska ha uppnåtts
Skydd av människors hälsa	Dygnets högsta 8-timmars-medel-värde under ett kalenderår	120 µg/m^3	Ej bestämt
Skydd av växtligheten	Maj–juli	AOT40 (beräknat från timvärden) 6 000 µg/m^3 · h	Ej bestämt

▼B

BILAGA VIII

Kriterier för klassificering och placering av provtagningspunkter för utvärdering av ozonkoncentrationer

Följande avser fasta mätningar:

A. **Hur mätplatsen ska väljas**

Typ av station	Mätningarnas syfte	Mätningarnas representativitet ([1])	Kriterier för val av mätplats
Tätort	Skydd av människors hälsa: Att utvärdera tätortsbefolkningens exponering för ozon, dvs. i områden där befolkningstätheten och ozonkoncentrationerna är relativt höga och representativa för den exponering allmänheten utsätts för.	Några km^2	På tillräckligt avstånd från påverkan från lokala utsläpp som trafik, bensinstationer osv. Platser med god luftcirkulation där blandade nivåer kan uppmätas. Platser som bostads- och affärsområden i städer, parker (på tillräckligt avstånd från träd), större gator eller torg med mycket gles eller ingen trafik, öppna områden av den typ som brukar förekomma vid skolor, idrottsanläggningar eller fritidsområden.
Förort	Skydd av människors hälsa och växtligheten: Att utvärdera befolkningens och växtlighetens exponering i tätbebyggelsens utkanter, där de högsta ozonnivåer som befolkning och växtlighet kan komma att exponeras för förekommer.	Några tiotals km^2	På ett visst avstånd från det område där de största utsläppen uppträder, på läsidan med beaktande av de vanligaste vindarna under perioder som gynnar ozonbildning. I områden där befolkningen, känsliga grödor eller naturliga ekosystem som befinner sig i utkanten av en tätbebyggelse utsätts för höga ozonnivåer. Där så är lämpligt ska några provtagningsstationer även placeras på lovartssidan i förhållande till det område där de största utsläppen uppträder för att bedöma regionala bakgrundsnivåer av ozon.
Landsbygd	Skydd av människors hälsa och växtligheten: Att utvärdera befolkningens, grödors och naturliga ekosystems exponering för ozonkoncentrationer på subregional nivå.	Subregionala nivåer (några hundratals km^2)	Provtagningsstationer kan placeras i mindre bostadsområden eller områden med naturliga ekosystem, skogar eller grödor. De ska vara representativa för ozonkoncentrationerna och ligga på tillräckligt avstånd från direkta lokala utsläppskällor som industrianläggningar och vägar. I öppna områden, men inte på högre bergstoppar.

▼B

Typ av station	Mätningarnas syfte	Mätningarnas representativitet ([1])	Kriterier för val av mätplats
Bakgrundsnivå landsbygd	Skydd av växtligheten och människors hälsa: Att utvärdera grödors och naturliga ekosystems exponering för ozonkoncentrationer på regional nivå samt befolkningens exponering.	Regionala/nationella/ kontinentala nivåer (1 000–10 000 km^2)	Provtagningsstation i områden med låg befolkningstäthet, t.ex. områden med naturliga ekosystem, skogar, områden som ligger på ett avstånd av minst 20 km från tätbebyggelse och industriområden och tillräckligt långt från lokala utsläppskällor. Undvik placeringar där lokalt förstärkta marknära inversionsförhållanden kan uppstå, samt även högre bergstoppar. Kustnära placeringar på platser med påtagliga dagliga vindcykler av lokal karaktär rekommenderas inte.

([1]) Provtagningspunkterna bör också, där så är möjligt, vara representativa för liknande platser som inte ligger i provtagningsplatsernas omedelbara närhet.

För stationer på landsbygden och bakgrundsstationer på landsbygden ska placeringen vid behov samordnas med övervakningskraven i kommissionens förordning (EG) nr 1737/2006 av den 7 november 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2152/2003 om övervakning av skogar och miljösamspel i gemenskapen ([1]).

B. **Hur provtagningsutrustningen ska placeras**

Om det är praktiskt möjligt ska provtagningsutrustningen placeras på det sätt som anges i avsnitt C i bilaga III. Intagssonden ska inte placeras alltför nära källor som ugnar och förbränningsskorstenar, och minst 10 m från närmaste väg, med ökande avstånd i proportion till trafiktätheten.

C. **Dokumentation och översyn**

De metoder som beskrivs i avsnitt D i bilaga III ska användas. Det krävs adekvat övervakning och tolkning av övervakningsdata mot bakgrund av de meteorologiska och fotokemiska processer som påverkar de ozonkoncentrationer som mäts på berörda platser.

([1]) EUT L 334, 30.11.2006, s. 1.

▼B

BILAGA IX

Kriterier för fastställande av minsta antal provtagningspunkter för fasta mätningar av ozonkoncentrationer

▼M1

A. **Minsta antal provtagningspunkter för fasta mätningar av ozonkoncentrationer**

Minsta antal provtagningspunkter för fasta kontinuerliga mätningar för att utvärdera efterlevnaden av målvärden, långsiktiga mål samt tröskelvärden för information och för larm där sådana mätningar är den enda informationskällan.

Befolkning (× 1 000)	Tätbebyggelse (1)	Övriga zoner (1)	Bakgrundsnivå landsbygd
< 250		1	En station/50 000 km^2 som genomsnittlig täthet i samtliga zoner per land (2)
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 ytterligare station per 2 miljoner invånare	1 ytterligare station per 2 miljoner invånare	

(1) Minst en station i områden där befolkningen troligen exponeras för de högsta koncentrationerna av ozon. I tätbebyggelse ska minst 50 % av stationerna ligga i förortsområden.

(2) En station per 25 000 km^2 rekommenderas för komplex terräng.

▼B

B. **Minsta antal provtagningspunkter för fasta mätningar i zoner och tätbebyggelse där de långsiktiga målen uppnås**

Antalet provtagningspunkter för ozon ska, i kombination med andra metoder för kompletterande utvärdering, t.ex. bestämning av luftkvaliteten med hjälp av beräkningsmodeller eller kvävedioxidmätningar på samma plats, vara tillräckligt för att göra det möjligt att bedöma ozonföroreningens tendens och kontrollera överensstämmelsen med de långsiktiga målen. Antalet stationer i tätbebyggelse och andra zoner får minskas till en tredjedel av det antal som anges i avsnitt A. Där data från fasta mätstationer är den enda informationskällan ska åtminstone en övervakningsstation behållas. Om detta, i zoner där det finns kompletterande utvärdering, leder till att någon zon inte längre har någon station ska man genom samordning med antalet stationer i grannzonerna se till att ozonkoncentrationerna kan utvärderas med avseende på långsiktiga målen. Det ska finnas 1 station per 100 000 km^2 för mätning av bakgrundskoncentrationer på landsbygden.

▼B

BILAGA X

MÄTNINGAR AV OZONBILDANDE ÄMNEN

A. **Syfte**

Huvudsyftet med dessa mätningar är att analysera tendenserna i fråga om ozonbildande ämnen, kontrollera hur effektiva strategierna för utsläppsminskning är, kontrollera utsläppsinventeringars samstämmighet och bidra till att koppla utsläppskällor till observerade föroreningskoncentrationer.

Ett ytterligare syfte är att öka kunskapen om hur ozon uppstår och hur ozonbildande ämnen sprids, samt hur fotokemiska modeller kan tillämpas.

B. **Ämnen**

Mätning av ozonbildande ämnen ska åtminstone omfatta kväveoxider (NO och NO_2) och lämpliga flyktiga organiska föreningar (VOC). En förteckning över flyktiga organiska föreningar som rekommenderas för mätningar återges nedan:

	1-buten	isopren	etylbensen
etan	trans-2-buten	n-hexan	m + p-xylen
eten	cis-2-buten	i-hexan	o-xylen
etyn (acetylen)	1,3-butadien	n-heptan	1,2,4-trimetylbensen
propan	n-pentan	n-oktan	1,2,3-trimetylbensen
propen	i-pentan	i-oktan	1,3,5-trimetylbensen
n-butan	1-penten	bensen	formaldehyd
i-butan	2-penten	toluen	totalkolväte utom metan

C. **Placering**

Mätningarna ska främst genomföras i tätorts- eller förortsområden vid någon av de provtagningspunkter som upprättats i enlighet med kraven i detta direktiv och som anses vara lämpliga med tanke på de övervakningsmål som avses i avsnitt A.

▼B

BILAGA XI

GRÄNSVÄRDEN FÖR SKYDD AV MÄNNISKORS HÄLSA

A. **Kriterier**

Utan att det påverkar tillämpningen av bilaga I ska följande kriterier användas för kontroll av giltighet vid sammanställning av data och beräkning av statistiska parametrar:

Parameter	Erforderlig andel giltiga data
Timvärden	75 % (dvs. 45 minuter)
8-timmarsvärden	75 % av värdena (dvs. 6 timmar)
Högsta 8-timmarsmedelvärdet under ett dygn	75 % av glidande 8-timmarsmedelvärdena (dvs. 18 st. 8-timmarsmedelvärden per dag)
24-timmarsvärden	75 % av medelvärdena per timme
Årsmedelvärde	90 % ([1]) av timvärdena eller (om de inte är tillgängliga) 24-timmarsvärden under året

([1]) Kraven rörande beräkningar av årsmedelvärdet omfattar inte förlust av data på grund av regelbunden kalibrering eller normalt underhåll av instrumenten.

B. **Gränsvärden**

Period (medelvärde under)	Gränsvärde	Toleransmarginal	Datum då gränsvärdet ska ha uppnåtts
Svaveldioxid			
1 timme	350 µg/m^3, får inte överskridas mer än 24 ggr per kalenderår	150 µg/m^3 (43 %)	— ([1])
1 dag	125 µg/m^3, får inte överskridas mer än 3 ggr per kalenderår	Ingen	— ([1])
Kvävedioxid			
1 timme	200 µg/m^3, får inte överskridas mer än 18 ggr per kalenderår	50 % den 19 juli 1999, vilket minskas den 1 januari 2001 och därefter var tolfte månad med lika stora årsandelar så att 0 % klaras till den 1 januari 2010	1 januari 2010
Kalenderår	40 µg/m^3	50 % den 19 juli 1999, vilket minskas den 1 januari 2001 och därefter var tolfte månad med lika stora årsandelar så att 0 % klaras till den 1 januari 2010	1 januari 2010

▼B

Period (medelvärde under)	Gränsvärde	Toleransmarginal	Datum då gränsvärdet ska ha uppnåtts
Bensen			
Kalenderår	5 µg/m^3	5 µg/m^3 (100 %) den 13 december 2000, vilket minskas med 1 µg/m^3 den 1 januari 2006 och därefter var tolfte månad så att 0 % klaras till den 1 januari 2010	1 januari 2010
Kolmonoxid			
Det högsta 8-timmars-medelvärdet under ett dygn (2)	10 mg/m^3	60 %	— (1)
Bly			
Kalenderår	0,5 µg/m^3 (3)	100 %	— (3)
PM_{10}			
1 dag	50 µg/m^3, får inte överskridas mer än 35 ggr per kalenderår	50 %	— (1)
Kalenderår	40 µg/m^3	20 %	— (1)

(1) Redan gällande sedan den 1 januari 2005.

(2) Det högsta 8-timmarsmedelvärdet för koncentrationen under ett dygn ska beräknas genom att analysera glidande 8-timmarsmedelvärden uträknade från timmedelvärden och uppdaterade varje timme. Varje 8-timmarsmedelvärde som beräknas på detta sätt hör till den dag då det slutar, dvs. det första medelvärdet för en dag är värdet från kl. 17.00 föregående dag till kl. 01.00 den aktuella dagen och det sista medelvärdet för dagen är det som sträcker sig från kl. 16.00 till kl. 24.00.

(3) Redan gällande sedan 1 januari 2005. Gränsvärdet ska klaras först till den 1 januari 2010 i omedelbar närhet av särskilda industriella källor som ligger på platser som förorenats av decennier av industriell verksamhet. I dessa fall ska gränsvärdet fram till den 1 januari 2010 vara 1,0 µg/m^3. Det område där det högre gränsvärdet tillämpas får inte sträcka sig längre bort än 1 000 m från sådana särskilda källor.

▼B

BILAGA XII

TRÖSKELVÄRDEN FÖR INFORMATION OCH FÖR LARM

A. **Tröskelvärden för larm – andra föroreningar än ozon**

Ska mätas under tre timmar i följd på platser som är representativa för luftkvaliteten inom ett område på minst 100 km^2 eller för en hel zon eller tätbebyggelse, beroende på vilken som är minst.

Förorenande ämne	Tröskelvärde för larm
Svaveldioxid	500 $\mu g/m^3$
Kvävedioxid	400 $\mu g/m^3$

B. **Tröskelvärden för information och för larm – ozon**

Typ av tröskelvärde	Period (medelvärde under)	Vikt
Upplysningar	1 timme	180 $\mu g/m^3$
Larm	1 timme ([1])	240 $\mu g/m^3$

([1]) För genomförandet av artikel 24 ska överskridandet av tröskelvärdet mätas eller förutsägas under tre timmar i följd.

▼B

BILAGA XIII

KRITISKA NIVÅER FÖR SKYDD AV VÄXTLIGHETEN

Period (medelvärde under)	Kritisk nivå	Toleransmarginal
Svaveldioxid		
Kalenderår och vinter (1 oktober–31 mars)	20 µg/m^3	Ingen
Kväveoxider		
Kalenderår	30 µg/m^3 NO_x	Ingen

▼B

BILAGA XIV

NATIONELLT EXPONERINGSMINSKNINGSMÅL, MÅLVÄRDE OCH GRÄNSVÄRDE FÖR $PM_{2,5}$

A. **Indikator för genomsnittlig exponering**

Indikatorn för genomsnittlig exponering (AEI) uttryckt i µg/m^3 ska baseras på mätningar på urbana bakgrundsplatser i zoner och tätbebyggelse inom medlemsstatens hela territorium. Den ska utvärderas som ett glidande treårsmedelvärde för koncentrationen som omfattar alla provtagningspunkter som upprättats enligt avsnitt B i bilaga V. AEI för referensåret 2010 ska vara medelkoncentrationen för åren 2008, 2009 och 2010.

Medlemsstaterna får, om det inte finns uppgifter för 2008, använda medelvärdet för koncentrationen från åren 2009 och 2010 eller medelvärdet för koncentrationen för åren 2009, 2010 och 2011. Medlemsstater som använder sig av dessa möjligheter ska meddela sina beslut till kommissionen senast den 11 september 2008.

AEI för 2020 ska vara det glidande treårsmedelvärdet för koncentrationen i alla dessa provtagningspunkter för åren 2018, 2019 och 2020. AEI används för granskning av huruvida det nationella exponeringsminskningsmålet har uppnåtts.

AEI för 2015 ska vara det glidande treårsmedelvärdet för koncentrationen i alla dessa provtagningspunkter för åren 2013, 2014 och 2015. AEI används för granskning av huruvida den nationella exponeringskoncentrationsskyldigheten har uppfyllts.

B. **Nationellt exponeringsminskningsmål**

Exponeringsminskningsmål jämfört med AEI för 2010		År då exponeringsminskningsmålet bör ha uppnåtts
Utgångskoncentrationer i µg/m^3	Exponeringsminskningsmål i procent	2020
< 8,5 = 8,5	0 %	
> 8,5–< 13	10 %	
= 13–< 18	15 %	
= 18–< 22	20 %	
≥ 22	Alla lämpliga åtgärder för att uppnå målet på 18 µg/m^3	

Om AEI för referensåret är 8,5 µg/m^3 eller lägre ska exponeringsminskningsmålet vara noll. Minskningsmålet ska vara noll även i fall då AEI når nivån 8,5 µg/m^3 vid någon tidpunkt under perioden 2010–2020 och hålls kvar på eller under den nivån.

C. **Exponeringskoncentrationsskyldighet**

Exponeringskoncentrationsskyldighet	År då skyldigheten ska ha uppnåtts
20 µg/m^3	2015

D. **Målvärde**

Period (medelvärde under)	Målvärde	Datum då målvärdet bör ha uppnåtts
Kalenderår	25 µg/m^3	1 januari 2010

▼B

E. **Gränsvärde**

Period (medelvärde under)	Gränsvärde	Toleransmarginal	Datum då gränsvärdet bör ha uppnåtts
FAS 1			
Kalenderår	25 µg/m^3	20 % den 11 juni 2008 vilket minskas den 1 januari följande år och därefter var tolfte månad med lika stora årsandelar så att 0 % klaras till den 1 januari 2015	1 januari 2015
FAS 2 ([1])			
Kalenderår	20 µg/m^3		1 januari 2020

([1]) Fas 2 – det vägledande gränsvärdet ska omprövas av kommissionen 2013 mot bakgrund av ytterligare information om inverkan på hälsa och miljö, teknisk genomförbarhet och erfarenheter av målvärdet i medlemsstaterna.

▼B

BILAGA XV

Information som ska ingå i lokala, regionala eller nationella luftkvalitetsplaner för förbättrad luftkvalitet

A. **Information som ska lämnas enligt artikel 23 (luftkvalitetsplaner)**

1. *Plats där ett överskridande inträffat*

   a) Region.

   b) Stad (karta).

   c) Mätstation (karta, geografiska koordinater).

2. *Allmän information*

   a) Typ av zon (stads-, industri- eller landsbygdsområde).

   b) Beräknad förorenad yta (i km^2) och beräknat antal människor som utsatts för föroreningen.

   c) Viktiga uppgifter om väderleksförhållandena.

   d) Topografiska uppgifter av betydelse.

   e) Tillräckliga upplysningar om de objekt i den berörda zonen som särskilt bör skyddas.

3. *Ansvariga myndigheter*

   Namn och adress på de personer som ansvarar för utarbetande och genomförande av förbättringsplanerna.

4. *Typ av luftföroreningar och utvärdering av dessa*

   a) Koncentrationer som har uppmätts under tidigare år (innan förbättringsåtgärderna började genomföras).

   b) Koncentrationer som har uppmätts sedan projektstarten.

   c) Utvärderingsmetoder.

5. *Föroreningarnas ursprung*

   a) Förteckning över de huvudsakliga utsläppskällor varifrån föroreningarna kommer (karta).

   b) Total utsläppsmängd från dessa källor (ton/år).

   c) Upplysningar om luftföroreningar som har sitt ursprung i andra regioner.

6. *Analys av situationen*

   a) Närmare upplysningar om de faktorer som har orsakat överskridandet (t.ex. transport av luftföroreningar, inbegripet gränsöverskridande transport, bildning av sekundära föroreningar i atmosfären).

   b) Precisering av åtgärder som kan vidtas för att förbättra luftkvaliteten.

7. *Information om följande åtgärder och projekt för förbättrad luftkvalitet som genomförts före den 11 juni 2008, dvs.*

   a) lokala, regionala, nationella och internationella åtgärder,

   b) konstaterade effekter av dessa åtgärder.

8. *Information om sådana åtgärder och projekt med syfte att minska luftföroreningarna som har antagits efter detta direktivs ikraftträdande*

   a) Förteckning över och beskrivning av alla åtgärder som anges i projektet.

   b) Tidsplan för genomförandet.

   c) Bedömning av de planerade förbättringarna av luftkvaliteten och angivelse av hur lång tid det beräknas ta att uppnå dessa mål.

▼B

9. *Information om åtgärder eller projekt som planeras eller förutses på lång sikt.*

10. *Förteckning över publikationer, dokument, arbeten osv. som kompletterar de upplysningar som krävs enligt denna bilaga.*

B. **Information som ska lämnas enligt artikel 22.1**

1. All den information som anges i avsnitt A.

2. Information om genomförandet av följande direktiv:

   1. Rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom utsläpp från motorfordon ([1]).

   2. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1994 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer ([2]).

   3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ([3]).

   4. Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ([4]).

   5. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen ([5]).

   6. Rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar ([6]).

   7. Rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen ([7]).

   8. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ([8]).

   9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar.

   10. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar.

   11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG av den 21 april 2004 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering ([9]).

([1]) EGT L 76, 6.4.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/96/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 81).
([2]) EGT L 365, 31.12.1994, s. 24. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).
([3]) EUT L 24, 29.1.2008, s. 8.
([4]) EGT L 59, 27.2.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG.
([5]) EGT L 350, 28.12.1998, s. 58. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.
([6]) EGT L 85, 29.3.1999, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG (EUT L 143, 30.4.2004, s. 87).
([7]) EGT L 121, 11.5.1999, s. 13. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/33/EG (EUT L 191, 22.7.2005, s. 59).
([8]) EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.
([9]) EUT L 143, 30.4.2004, s. 87.

▼B

12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/33/EG av den 6 juli 2005 om ändring av direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen ([1]).

13. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/55/EG av den 28 september 2005 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller gasol vilka används i fordon ([2]).

14. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster ([3]).

3. Information om alla åtgärder för att minska luftföroreningar som man har övervägt att vidta på lämplig lokal, regional eller nationell nivå för att uppnå luftkvalitetsmålen, bl.a.:

a) Minskning av utsläppen från stationära källor genom att förorenande små och medelstora stationära förbränningskällor (även för biomassa) utrustas med utsläppsbegränsande anordningar eller byts ut.

b) Minskning av utsläppen från fordon genom att äldre fordon utrustas med utsläppsbegränsande anordningar. Användning av ekonomiska incitament för att påskynda införandet av sådana anordningar bör övervägas.

c) Myndigheterna följer reglerna i handboken om miljöanpassad offentlig upphandling när de köper in vägfordon, bränslen och förbränningsutrustning, inbegripet vid inköp av

— nya fordon, även sådana med låga utsläpp,

— renare fordonstransporttjänster,

— stationära förbränningskällor med låga utsläpp,

— lågutsläppsbränslen för stationära och mobila källor.

d) Åtgärder för att minska utsläppen från transporterna genom trafikplanering och trafikstyrning (bl.a. trafikbelastningsstyrd prissättning, differentierade parkeringsavgifter eller andra ekonomiska incitament och införande av ”lågutsläppszoner”).

e) Åtgärder för att främja övergången till mindre förorenande transportmedel.

f) Åtgärder för att se till att lågutsläppsbränslen används i små, medelstora och stora stationära källor och i mobila källor.

g) Åtgärder för att minska luftföroreningarna genom tillståndsgivning enligt direktiv 2008/1/EG, nationella planer enligt direktiv 2001/80/EG och genom användning av ekonomiska styrmedel såsom skatter, avgifter eller utsläppshandel.

h) Vid behov åtgärder för att skydda barns eller andra känsliga gruppers hälsa.

([1]) EUT L 191, 22.7.2005, s. 59.
([2]) EUT L 275, 20.10.2005, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 715/2007 (EUT L 171, 29.6.2007, s. 1).
([3]) EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

▼B

BILAGA XVI

INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN

1. Medlemsstaterna ska se till att allmänheten rutinmässigt får tillgång till aktuell information om koncentrationerna av de luftföroreningar som omfattas av detta direktiv.

2. Koncentrationerna i luften ska anges som medelvärden under en lämplig period i enlighet med bilaga VII och bilagorna XI–XIV. Informationen ska åtminstone omfatta uppgifter om eventuella överskridanden av luftkvalitetsmålen, inbegripet gränsvärden, målvärden, tröskelvärden för larm, tröskelvärden för information eller långsiktiga mål för den reglerade föroreningen. Den ska även omfatta en kort utvärdering med avseende på luftkvalitetsmålen och relevanta uppgifter om hälsoeffekter eller, i förekommande fall, effekter på växtligheten.

3. Information om koncentrationerna i luften av svaveldioxid, kvävedioxid, partiklar (minst PM_{10}), ozon och kolmonoxid ska uppdateras åtminstone dagligen, och om möjligt varje timme. Information om koncentrationerna av bly och bensen, som ska anges som ett medelvärde för de senaste 12 månaderna, ska uppdateras åtminstone var tredje månad, och om möjligt varje månad.

4. Medlemsstaterna ska se till att allmänheten i god tid får information om faktiska eller förväntade överskridanden av tröskelvärdena för larm och eventuella tröskelvärden för information. Informationen ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

   a) Uppgifter om iakttagna överskridanden:

      — Plats eller område där överskridandet inträffat.

      — Vilken typ av tröskelvärde som överskridits (tröskelvärde för information eller för larm).

      — Överskridandets starttid och varaktighet.

      — För ozon ska även uppgifter om den högsta medelkoncentrationen under 1 timme och 8 timmar ingå.

   b) Prognos för den eller de kommande eftermiddagarna/dagarna:

      — Geografiskt område där tröskelvärdet för information eller tröskelvärdet för larm förväntas överskridas.

      — Förväntade förändringar av föroreningsnivåerna (förbättring, stabilisering eller försämring) och orsaken till dessa förändringar.

   c) Information om vilka delar av befolkningen som berörs, möjliga hälsoeffekter och rekommenderade försiktighetsåtgärder:

      — Information om riskgrupper i befolkningen.

      — Beskrivning av möjliga symptom.

      — Rekommenderade försiktighetsåtgärder som den berörda befolkningsgruppen bör vidta.

      — Uppgift om var man får tillgång till ytterligare information.

   d) Information om förebyggande åtgärder för att minska föroreningen eller exponering för den: uppgifter om de sektorer som svarar för de största utsläppen och rekommenderade åtgärder för att minska utsläppen.

   e) När överskridanden förväntas ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att se till att upplysningar om sådana förväntade överskridanden lämnas i största möjliga utsträckning.

▼B

BILAGA XVII

JÄMFÖRELSETABELL

Detta direktiv	Direktiv 96/62/EG	Direktiv 1999/30/EG	Direktiv 2000/69/EG	Direktiv 2002/3/EG
Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1–2.5	Artikel 2.1–2.5	—	—	—
Artikel 2.6 och 2.7	—	—	—	—
Artikel 2.8	Artikel 2.8	Artikel 2.7	—	—
Artikel 2.9	Artikel 2.6	—	—	Artikel 2.9
Artikel 2.10	Artikel 2.7	Artikel 2.6	—	Artikel 2.11
Artikel 2.11	—	—	—	Artikel 2.12
Artikel 2.12 och 2.13	—	Artikel 2.13 och 2.14	Artikel 2 a och 2 b	—
Artikel 2.14	—	—	—	Artikel 2.10
Artikel 2.15 och 2.16	Artikel 2.9 och 2.10	Artikel 2.8 och 2.9	—	Artikel 2.7 och 2.8
Artikel 2.17 och 2.18	—	Artikel 2.11 och 2.12	—	—
Artikel 2.19, 2.20, 2.21, 2.22 och 2.23	—	—	—	—
Artikel 2.24	—	Artikel 2.10	—	—
Artikel 2.25 och 2.26	Artikel 6.5	—	—	—
Artikel 2.27	—	—	—	Artikel 2.13
Artikel 2.28	—	—	—	Artikel 2.3
Artikel 3 utom punkt 1 f	Artikel 3	—	—	—
Artikel 3.1 f	—	—	—	—

▼B

Detta direktiv	Direktiv 96/62/EG	Direktiv 1999/30/EG	Direktiv 2000/69/EG	Direktiv 2002/3/EG
Artikel 4	Artikel 2.9 och 2.10, artikel 6.1	—	—	—
Artikel 5	—	Artikel 7.1	Artikel 5.1	—
Artikel 6.1–6.4	Artikel 6.1–6.4	—	—	—
Artikel 6.5	—	—	—	—
Artikel 7	—	Artikel 7.2 och 7.3 med ändringar	Artikel 5.2 och 5.3 med ändringar	—
Artikel 8	—	Artikel 7.5	Artikel 5.5	—
Artikel 9	—	—	—	Artikel 9.1 första och andra styckena
Artikel 10	—	—	—	Artikel 9.1–9.3 med ändringar
Artikel 11.1	—	—	—	Artikel 9.4
Artikel 11.2	—	—	—	—
Artikel 12	Artikel 9	—	—	—
Artikel 13.1	—	Artiklarna 3.1, 4.1, 5.1, artikel 6	Artikel 3.1 och artikel 4	Artikel 6.1–6.4
Artikel 13.2	—	Artiklarna 3.2 och 4.2	—	—
Artikel 13.3	—	Artikel 5.5	—	—
Artikel 14	—	Artiklarna 3.1 och 4.1 med ändringar	—	—
Artikel 15	—	—	—	—
Artikel 16	—	—	—	—
Artikel 17.1	—	—	—	Artiklarna 3.1 och 4.1

▼B

Detta direktiv	Direktiv 96/62/EG	Direktiv 1999/30/EG	Direktiv 2000/69/EG	Direktiv 2002/3/EG
Artikel 17.2	—	—	—	Artikel 3.2 och 3.3
Artikel 17.3	—	—	—	Artikel 4.2
Artikel 18	—	—	—	Artikel 5
Artikel 19	Artikel 10 med ändringar	Artikel 8.3	—	Artikel 6 med ändringar
Artikel 20	—	Artiklarna 3.4 och 5.4 med ändringar	—	—
Artikel 21	—	—	—	—
Artikel 22	—	—	—	—
Artikel 23	Artikel 8.1–8.4 med ändringar	—	—	—
Artikel 24	Artikel 7.3 med ändringar	—	—	Artikel 7 med ändringar
Artikel 25	Artikel 8.5 med ändringar	—	—	Artikel 8 med ändringar
Artikel 26	—	Artikel 8 med ändringar	Artikel 7 med ändringar	Artikel 6 med ändringar
Artikel 27	Artikel 11 med ändringar	Artikel 5.2 andra stycket	—	Artikel 10 med ändringar
Artikel 28.1	Artikel 12.1 med ändringar	—	—	—
Artikel 28.2	Artikel 11 med ändringar	—	—	—
Artikel 28.3	—	—	—	—
Artikel 28.4	—	Bilaga IX med ändringar	—	—
Artikel 29	Artikel 12.2	—	—	—
Artikel 30	—	Artikel 11	Artikel 9	Artikel 14
Artikel 31	—	—	—	—

▼B

Detta direktiv	Direktiv 96/62/EG	Direktiv 1999/30/EG	Direktiv 2000/69/EG	Direktiv 2002/3/EG
Artikel 32	—	—	—	—
Artikel 33	Artikel 13	Artikel 12	Artikel 10	Artikel 15
Artikel 34	Artikel 14	Artikel 13	Artikel 11	Artikel 17
Artikel 35	Artikel 15	Artikel 14	Artikel 12	Artikel 18
Bilaga I	—	Bilaga VIII med ändringar	Bilaga VI	Bilaga VII
Bilaga II	—	Bilaga V med ändringar	Bilaga III	—
Bilaga III	—	Bilaga VI	Bilaga IV	—
Bilaga IV	—	—	—	—
Bilaga V	—	Bilaga VII med ändringar	Bilaga V	—
Bilaga VI	—	Bilaga IX med ändringar	Bilaga VII	Bilaga VIII
Bilaga VII	—	—	—	Bilaga I, bilaga III avsnitt II
Bilaga VIII	—	—	—	Bilaga IV
Bilaga IX	—	—	—	Bilaga V
Bilaga X	—	—	—	Bilaga VI
Bilaga XI	—	Bilaga I avsnitt I, bilaga II avsnitt I och bilaga III (med ändringar); bilaga IV (oförändrad)	Bilagorna I och II	—
Bilaga XII	—	Bilaga I avsnitt II, bilaga II avsnitt II	—	Bilaga II avsnitt I
Bilaga XIII	—	Bilaga I avsnitt I, bilaga II avsnitt I	—	—
Bilaga XIV	—	—	—	—
Bilaga XV avsnitt A	Bilaga IV	—	—	—
Bilaga XV avsnitt B	—	—	—	—
Bilaga XVI	—	Artikel 8	Artikel 7	Artikel 6 med ändringar

▼B

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Kommissionen uppmärksammar texten som har antagits av rådet och Europaparlamentet till direktivet om luftkvalitet och renare luft i Europa. Kommissionen uppmärksammar särskilt den vikt som Europaparlamentet och medlemsstaterna i artikel 22.4 och skäl 16 i direktivet fäster vid gemenskapsåtgärder för att minska utsläpp av luftföroreningar vid källan.

Kommissionen inser behovet av att minska utsläppen av skadliga luftföroreningar om betydande framsteg ska kunna göras för att uppnå målsättningarna i det sjätte handlingsprogrammet för miljön. Kommissionens meddelande om en tematisk strategi för luftföroreningar innehåller ett stort antal möjliga gemenskapsåtgärder. Sedan strategin antogs har dessa och andra åtgärder utvecklats och förbättrats.

— Rådet och parlamentet har redan antagit ny lagstiftning som minskar avgasutsläppen från lättare motorfordon.

— Kommissionen har antagit ett förslag till ny lagstiftning för att öka effekten av gemenskapens lagstiftning för industriutsläpp, inklusive anläggningar inom det intensiva jordbruket, samt åtgärder för att hantera småskaliga industriella förbränningsanläggningar.

— Kommissionen har antagit ett förslag till ny lagstiftning som begränsar avgasutsläpp från motorer i tunga fordon.

— 2008 planerar kommissionen att lägga fram nya lagförslag i syfte att

  — ytterligare sänka medlemsstaternas tillåtna nationella utsläppsnivåer av de föroreningar som har störst påverkan,

  — minska utsläpp som uppkommer då bensindrivna bilar tankas på bensinstationer,

  — ta itu med frågan om svavelhalten i bränslen, även marina bränslen.

— Genom ett pågående förberedande arbete undersöks också möjligheterna att

  — förbättra ekodesignen och minska utsläppen från hushållens värmepannor och varmvattenberedare,

  — minska halten av lösningsmedel i målarfärg, lack och produkter för fordonsreparationslackering,

  — minska avgasutsläppen från mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg och därigenom ytterligare öka miljövinsterna av bränslen med lägre svavelhalter för denna typ av maskiner, såsom redan har föreslagits av kommissionen.

— Kommissionen fortsätter också att i den Internationella sjöfartsorganisationen arbeta för kraftiga minskningar av utsläpp från fartyg, och den förbinder sig att lägga fram förslag till gemenskapsåtgärder om IMO skulle misslyckas med att lägga fram tillräckligt ambitiösa förslag under 2008.

Kommissionen är dock angelägen om att målsättningarna för initiativet för bättre lagstiftning uppnås och att förslag ska bygga på en omfattande utvärdering av påverkan och vinster. Med tanke på detta och i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, kommer kommissionen även fortsättningsvis att utvärdera behovet av att lägga fram nya lagförslag, men förbehåller sig rätten att avgöra om och när det är lämpligt att lägga fram sådana förslag.

▼B

UTTALANDE FRÅN NEDERLÄNDERNA

Nederländerna har alltid stött utvecklingen av en ambitiös och effektiv europeisk politik för luftkvalitet och kommer att göra det även i fortsättningen. Nederländerna gläder sig därför över att rådet och Europaparlamentet uppnått en kompromiss och gratulerar parlamentet, kommissionen och ordförandeskapet till det uppnådda resultatet. Det nya direktivet om luftkvalitet utgör i den nu beslutade utformningen ett framsteg för såväl miljön som folkhälsan.

Som Nederländerna påpekade när den gemensamma ståndpunkten utarbetades är luftkvaliteten i Nederländerna utsatt för gränsöverskridande påverkningar och är därför starkt beroende av att vinna mycket på en effektiv europeisk strategi. För Nederländerna var huvudsaken att direktivet var ett väl avvägt paket med europeiska och nationella åtgärder med tidsfrister som också gör normerna realistiska. Endast då kan medlemsstaterna verkligen uppnå de ambitiösa mål som fastställts.

Nederländerna välkomnar kommissionens uttalande att man kommer att lägga fram förslag till gemenskapsåtgärder vid lämplig tidpunkt. För att normerna ska kunna uppfyllas överallt och i tid är det nödvändigt med en sund europeisk politik för att ta itu med föroreningar vid källan. Nederländerna önskar i detta sammanhang framhäva bristen på och osäkerheten i uppgifter om utsläpp och koncentrationer av framför allt $PM_{2,5}$. Nederländerna kommer naturligtvis att anstränga sig maximalt för att uppfylla direktivets normer i tid. Utifrån de kunskaper vi för närvarande har kommer detta i stor utsträckning att vara genomförbart. Nederländerna håller på att utarbeta ett nationellt samarbetsprogram för luftkvalitet som ska göra det möjligt att uppfylla normerna i tid på de sista platserna där de överskrids.

Nederländerna gläder sig över att rådet och Europaparlamentet avslutade sin andra behandling i tid för att direktivet ska kunna få verkan i början av 2008. Detta är väsentligt för vår egen nationella strategi, men också för strategin i länderna runt om oss. Nederländerna kommer naturligtvis att arbeta hårt för att se till att det nationella samarbetsprogrammet och alla regionala och lokala åtgärder räcker till för att uppnå de europeiska normerna.